ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. 10. 2025 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Daniela Hřivňackého a přísedících Ludmily Kuzmíkové a Mariana Kotase

takto:

Obžalovaný

David A., narozený xxx ve xxx, trvale bytem xxx, před vzetím do vazby fakticky bytem xxx, od 11. 8. 2024 ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

je vinen, že

dne 10. 8. 2024 v době od 19:45 do 20:00 hodin na zahradě za rodinným domem čp. xxx na ul. xxx ve xxx, kam byl spolu s dalšími osobami pozván na posezení, v průběhu návštěvy provázené konzumací alkoholu a již vzrušenými názorovými výměnami nejprve udeřil již notně opilého hostitele do tváře takovou intenzitou, že upadl na zem, načež udeřil rovněž družku hostitele Miladu K., narozenou xxx, následně spolu se svým blízkým kamarádem, který na posezení s sebou vzal psa rasy Americký stafordširský teriér, z nedaleké králíkárny postupně vytáhli několik králíků a předhodili je psovi, který je zakousl, přičemž v návaznosti na hlasitý odpor Milady K. proti takovému počínání, odešel do blízké kůlny, kde našel plastový kanystr o objemu 10 litrů s automobilovým benzínem, s nímž přišel ke králíkárně, kterou v její levé boční části polil, a stejně tak benzínem polil i samotnou Miladu K. - oděnou do tílka, krať asů a spodního prádla - a to primárně v oblasti obličeje a trupu, načež po odchodu Milady K. do altánu zapalovačem králíkárnu zapálil a následně sledoval její hašení, načež i on si sedl do altánu, a to vedle Milady K., a nejpozději během několika málo minut - srozuměn s tím, že jí tak může způsobit život ohrožující zranění a případně i velice bolestivou smrt - plamenem zapalovače, který přiložil do bezprostřední blízkosti oděvu Milady K. nasáklého benzínem, inicioval požár benzínových par, jehož plameny okamžitě zachvátily oděv Milady K. i povrch jejího těla, kdy se jmenované podařilo dostat z prostor altánu, v jehož blízkosti upadla na travnatou plochu, kde ji následně proudem vody ze zahradní hadice uhasil jeho kamarád, který následně na místo přivolal rychlou lékařskou pomoc,
a Miladě K. tak způsobil popáleniny kůže II. a III. stupně na 49 % povrchu těla, a to popáleniny vlasaté části hlavy, obličeje, krku, přední strany trupu, pravého boku, přední strany stehen, horních

končetin po celém obvodu a částečně i zad, kdy si její stav vyžádal letecký transport do Fakultní nemocnice Ostrava, kde byla přijata v popáleninovém šoku, navíc s přítomností sazí v dýchacích cestách, a okamžitě se podrobila protišokové terapii s napojením na umělou plicní ventilaci, medikamentózním navozením umělého spánku, provedením tracheotomie k zajištění dýchání a dále pak opakovaným operačním řešením utrpěných popálenin, které spočívaly v uvolňovacích nářezech kůže, odstraňovaní odumřelých tkání a autotransplantaci kůže, kdy v průběhu hospitalizace u ní docházelo k rozvoji opakovaných zánětů dýchacích, močových i trávicích cest s rozvojem sepse a dalších četných komplikací v podobě krvácení z dýchacích cest, hypertenze a tachykardie s postupným zlepšováním jejího zdravotního stavu a jejím propuštěním z nemocniční péče dne 2. 12. 2024, přičemž Milada K. byla bezprostředně po vzniku popálenin ohrožena na životě rozvojem popáleninového šoku a následně rovněž rozvojem zánětlivých komplikací, kdy jen včasný zásah další osoby, přivolání pomoci a ihned poskytnutá vysoce specializovaná a odborná léčba vedla k záchraně jejího života,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem a spáchal takový čin zvlášť trýznivým způsobem, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 2, 3 písm. i) trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 54 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvacetčtyři) let.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 99 odstavec 2 písmeno a), odstavec 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00, Ostrava - Slezská Ostrava **částku 2 930 811 Kč.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Miladě K., narozené xxx, bytem xxx, adresa pro doručování xxx na nemajetkové škodě částku 3.000.000 Kč.

Odůvodnění

1. **Obžalovaný David A.** v přípravném řízení do protokolu o výslechu obviněného dne 12. 8. 2024 (který byl čten u hlavního líčení za splnění podmínek uvedených v § 207 odst. 2 tr. řádu) ke své osobě uvedl, že je ženatý, nezaměstnaný, bez evidence na úřadu práce, bez majetku, s příjmem zhruba 20.000 Kč z příležitostných prací. Má exekuce pro dluhy kolem 3 miliónů korun. Má základní vzdělání, je kuřák, používá klasický zapalovač, je uživatel alkoholu a marihuany, které

konzumuje převážně o víkendech. V minulosti byl několikrát trestán, mimo jiné za těžké ublížení na zdraví a loupež.

2. K věci uvedl, že inkriminovaného dne byl od rána v práci. Vykonával práce na střechách pro stavební firmu Jiřího S. Domů se vrátil kolem 15:04 hodin. Snědl polévku, osprchoval se a telefonicky se s Jiřím S. domluvil na tom, že se sejdou na S. zahradě, kde si společně ugrilují něco k jídlu a popijí. Dorazil k němu kolem 16:30 hodin. S. právě dokončoval grilování. Z lednice si vzal pivo a přes Foodoru objednal sedmičku vodky Finlandia, 6x RedBull a dvě 12° piva Radegast. Mezitím jedl a pil to jedno pivo. Pak na zahradu přišel Petr I. s Liborem. Petr I. je S. soused. Libora viděl prvně. Oba už byli opilí. Libor se choval vůči S. dost arogantně. Chtěl, ať mu alkohol donese až do ruky nebo ať mu podá a zapálí cigaretu. Pak všichni krom Petra I., který říkal, že už má dost, popíjeli objednanou vodku. Vypili asi 3/4 láhve, když S. vymyslel, že půjdou k Liborovi. Když si Libor odskočil na záchod, S. si z něho (obviněného) dělal legraci z důvodu jeho předchozí trestné činnosti, kdy měl v roce 2013 něco podpálit. Od té doby si z něj S. dělá srandu a dává mu, stejně jako další osoby, různé přezdívky jako „Kriket“, „Zippo“, což jsou značky zapalovačů, nebo si dávají vyzvánění na telefon při jeho volání typu "mám rád vůni tvý kůže" apod. S. v tu chvíli říkal Petru I., že je kokot, že k němu Libora vůbec tahal, ale že oni teď půjdou k němu. Dále mu S. říkal, že Libor má na zahradě králíkárnu, že on (obviněný) ji zapálí a bude spokojený. Šlo o recesi. S. k Liborovi vzal s sebou svého psa - staforda. Kdy k Liborovi přišli, neví. Libor S. opakovaně pobízel, aby psa pustil z vodítka, protože má také psa a ten si s ním prý poradí. Psi se po celou dobu prali, přičemž Liborův pes krvácel. Libor to nijak neřešil. Po příchodu na zahradu si sedli do posezení, pergoly. U králíkárny stála jemu neznámá žena. Později zjistil, že se jmenuje Milada. Ta začala křičet kvůli psům a nadávala Liborovi, že je opilý a že ona mezitím uklidila celou zahradu. Libor nereagoval. Milada se uklidnila až poté, co si dala dva panáky ze zbytku vodky, kterou přinesli. V pergole se dál popíjelo. Přinesenou vodku dopili a S. přes stejnou společnost objednal další sedmičku vodky a asi nějaké pivo. Alkohol přivezli asi do půl hodiny. Když vypili asi polovinu z láhve, S. volal kolega, že sedí na Hradě, což je podnik ve Frýdku-Místku vzdálený od Libora asi 6 minut pěšky. Vydal se tam se S., ostatní zůstali na zahradě. Na Hradě vypili jedno pivo, zdrželi se asi 30 minut a vrátili se na Liborovu zahradu, kde bylo strašně hlučno. Z láhve bylo něco málo upito. Vzpomíná si, že Petr I. pořád osahával Miladu, a to tak, aby to Libor neviděl. Přišlo mu to strašně vtipné. Milada na to nereagovala. Seděli dále v pergole. On seděl tak, že králíkárnu měl před sebou a chatku za zády. Seděl vpravo, blíže ke kůlně či garáži, S. seděl nalevo od něho. Ostatní seděli naproti. Popíjeli. Psi se prali, Liborův pes byl celý pokousaný až do krve. V tu chvíli začali S. psa zajímat králíci v králíkárně. Pořád na ně štěkal. S. nenápadně pootevřel dvířka králíkárny, ale pes se k nim nedostal. Pak vstal on (obviněný) a otevřel dvířka úplně, vytáhl jednoho králíka a hodil ho psovi. To ještě nikdo neviděl. S. následoval jeho příklad a hodil mu dalšího králíka. Pes je zakousl. Pak to S. zopakoval ještě s dalším králíkem. Myslí si, že psovi takto předhodili tři nejvýše čtyři králíky. Myslí si, že si toho všimla Milada. Libor byl tak ožralý, že to vůbec neviděl. Milada začala řvát "králíci". Řvala hlavně po S., protože to byl jeho pes. Neviděla, kdo tam co hází. Ve chvíli, kdy se se S. dohadovala, šel (obviněný) do garáže, v níž našel asi 10 litrový, černý, plastový kanystr. Vzal ho a trochu benzínu vylil na králíkárnu a zapálil ji zapalovačem. Cítil, že šlo o benzín. Kanystr byl zaplněný do ¾. Neví, proč to udělal. K použitému zapalovači uvedl, že byl modrý, jednorázový, na jiskru, „cvakací“, snad byl S. Nešlo o zapalovač, který vydal policii. Jelikož už mu došly cigarety, bral si je od S. i s jeho zapalovačem. Králíkárnu příliš benzínem nepolil, nehořela hodně. S. někde našel hadici a hned ji uhasil. Potom nějak všichni stáli u králíkárny. Milada byla naštvaná už i na něho. Na to vzal kanystr a benzín z něj chrstnul na ni, ne s úmyslem ji zapálit, ale jen ať je ticho, ať tolik neřve. Jak se pak vznítila, nemá tušení. Jen ví, že když hořela, a to docela hodně, tak řvala, ležela na zemi. Snažil se ji uhasit tak, že ji svým tělem zalehával. Z toho má popáleniny pod břichem a na pravém lýtku. Miladu viděl, až když hořela. Neviděl, jak začala hořet. Myslí si, že se byl vyčůrat někde mezi stromy. *Obviněný současně vyhotovil nákres, kde se v tu dobu jednotlivé osoby nacházely.* Miladu spatřil hořící ležet na trávě mezi posezením a garáží. Libor seděl pořád na svém místě a koukal na

ni. S. stál před posezením a díval se, co se děje. On byl vzdálen asi 7 m, chviličku se díval a stál, protože byl v šoku. Podíval se kolem sebe, hledal nějakou deku, kterou by jí zakryl. Nic nenašel. Pokusil se ji přikrýt vlastním tělem. Mezitím řval na ostatní "pičo, vodu". S. přiběhl s hadicí a zbytky ohně na ni uhasil. Milada hořela od pasu nahoru. Měla úplně popálené rty, pusu, vlasy. Po jejím uhašení Petr I. pobíhal okolo a S. začal sbírat všechny věci, které tam měli, a to ve stylu, jako by chtěl zahladit stopy. Vzal půlky, z nichž pili, kanystr, který ležel někde mezi králíkárnou a stolem. Myslí si, že vzal i popelník. Kanystr začal čistit svým tílkem, jako by z něho chtěl odstranit otisky prstů. On pak vzal Liborův telefon, který podal S. s tím, ať volá sanitku. Neví, proč ji nezavolal sám. Když S. dotelefonoval, posbíral plastové půlky, nějaké plechovky od RedBullu, na kterých „mohlo asi něco“ zůstat a z místa i s I. odešli. Libor neustále nečinně seděl. I. Petr se jim cestou ztratil. S. všechny věci, které z místa vzal, vyhodil do popelnice. Když přišli k domu S., vzal si od něj čisté triko - Under Armour bílé barvy, jelikož to své měl hodně špinavé. Své triko O'neill zelené barvy vyhodil za plot u tenisových kurtů. Cestou domů si půjčil sdílené kolo. Jel na Beethovenovu ulici, což je asi tři ulice od jeho bydliště. Potom šel do parku u 4. ZŠ, kde musel usnout. Probudil se tam ráno, asi v sedm nebo o půl osmé. Ještě hodinku poseděl a přemýšlel, co se vlastně včera stalo. Pak šel domů a okoupal se. Mezitím mu manželka řekla, že ho 2x hledali policisté a že se jim má hned ozvat. Manželce řekl zhruba, co se stalo, že hořela nějaká baba, kterou se snažil uhasit tělem. Sdělil jí, že na policii půjde, ale že se mu nechce, protože se svou trestní minulostí je úplně jedno, co bude říkat. Tak si doma ubalil "špeka", vypil kávu a šel na policii.

3. K dotazům uvedl, že během odpoledne snědl dvě plné misky uzené polévky s masem a brambory, u S. dva mini párečky, tři kousky chleba a tři chilli papričky. Vypil asi tři 12° piva a odhadem 4 dcl vodky. Při přesunu od S. k Liborovi si společně se S. a I. zakouřili jointa. Celý večer byl docela v pohodě, akorát po incidentu si události pamatuje už jen střípkovitě a některé vůbec. Ke svému oděvu uvedl, že triko vyhodil, tmavě zelené krať asy Under Armour dal do pračky, kdy manželce zakázal je vyprat, aby si někdo nemyslel, že chce zakrývat stopy. Černé pantofle stejné značky vydal policii. Ke králíkárně uvedl, že z čelního pohledu hořela její levá část. Hasil ji S., I. mu řekl, kde je hadice. Do kůlny, kde nalezl kanystr, šel proto, aby mohl králikárnu zapálit. Nevěděl, že tam bude, jen to zkusil. Předtím se se S. o tom nějak bavili a když do kůlny odcházel, říkal si, že ten benzín stejně najde. Ke sledu událostí uvedl, že od zapálení do uhašení králíkárny uplynuly tak 3 minuty, na to polil Miladu benzínem. Myslí si, že v tu chvíli králíkárna už nehořela. S. měl v ústech cigaretu a říkal mu, že je idiot, že na ni lije benzín a on vedle ní kouří. Pak se zhruba 10 minut nic nedělo. Šel se vyčůrat a když se vrátil, viděl, že Milada hoří. Vlastně i slyšel, že se něco děje, křik Milady, hluk celkově, více lidí něco křičelo. Uhašení Milady trvalo asi 3 - 4 minuty a pak se volala záchranka. Do 8 - 10 minut ze zahrady odešli. Neví, proč zapálil králíkárnu. Nápad mu vnukl S., když si z něho dělal srandu. Asi se toho chytil, byl ve zhuleném a podnapilém stavu. Ví, že když se oheň dostane do styku s benzínem, tak to strašně moc hoří, někdy i vybuchuje. Miladu polil benzínem, když stála asi 3 metry od králikárny, mezi ní a posezením. Ona se pak začala rozčilovat, proč to dělá a šla si sednout na lavici. Polil jí v horní polovině těla, v oblasti prsou. Když spatřil, že hoří, tak prvně ještě stála u lavice, pak už ležela. Celou dobu křičela. Venku bylo ještě světlo. Kouřili všichni. Na místě nedošlo k žádnému fyzickému napadení. V době, kdy Milada hořela, se na stole nacházely plastové půlky, plechovky od RedBullu, láhev vodky, možná láhve od piva, cigarety, snad nějaký zapalovač. To se ale jen domnívá.

4. **Obžalovaný David A. u hlavního líčení na svém procesním stanovisku setrval a spáchání trestného činu popřel.** Ke své osobě obžalovaný uvedl, že má základní vzdělání. Základní školu ukončil v 9. ročníku v roce xxx. Potom šel na Střední xxx, kvůli docházky nedokončil 1. ročník, tak nastoupil opět do 1. ročníku už nematuritního oboru, který taky nedodělal. Živil se převážně v gastronomických službách. Dělal různé brigády, převážně se živil zprvu jako číšník a poté jako kuchař. V srpnu 2024 se živil tak, že dělal na černo střechy s p. S. Od března 2023 je ženatý, děti nemá. Alkohol a marihuanu užívá víkendově, po práci si dá jedno, dvě piva, užívá asi jednou za měsíc pervitin. Nikdy se neléčil na psychiatrii. Když mu bylo 12 let, tak se jeho rodiče rozváděli a

soudili se o to, kdo ho dostane do péče, na základě toho chodil k psychologovi. Když byl v minulosti odsouzen, tak v prvním případě to bylo za těžké ublížení na zdraví, kdy v podnapilém stavu v sebeobraně uhodil kamaráda a v domnění, že je mrtvý, chtěl to místo zapálit, tak ho taky polil benzínem, byla to vlastně úniková cesta. Poté, co chtěl utéct, tak se vrátil, a protože mu došlo, že udělal hloupost, tak zavolal hasiče, snažil se i dostat ven přes rozbité okno. Ve druhém případě to bylo za loupežné přepadení, kde on a jeho známý měli přepadnout jednoho pána a vzít mu nějakou finanční hotovost a mobilní telefon. Nyní je proti němu a S. vedeno další trestní řízení. Je stíhán za pomoc, protože u toho byl, ale nezabránil mu. Alkohol na něj působí tak, že se většinou baví, směje, tancuje, ale někdy mu to nesedne, tak je naštvaný, ale toto se dost změnilo po jeho propuštění z výkonu trestu. Jeho manželka pracuje jako učitelka na základní škole. V srpnu 2024 nebyl legálně zaměstnaný, nebyl evidován na úřadu práce, živil se brigádami. Tehdy si vydělal o hodně málo, protože S. měl problém vyplácet svoje zaměstnance, takže za rok a půl mohl dostávat 15-20.000 Kč měsíčně. Má dluhy z předchozí trestné činnosti asi 1.500.000 Kč. Od jeho odsouzení v roce 2013, když se dostal do výkonu trestu, tak si z něj všichni dělají srandu ve spojitosti s ohněm, dávají mu různé přezdívky jako různé názvy zapalovačů.

5. Dne 10. 8. 2024 byl od rána v práci. Nejprve byli na jedné stavbě v Pstruží, a potom se přesunuli do jiné obce na střechu. S. byl v autě, když přijížděli na tu druhou stavbu, byl tam chviličku a pak odjel na jinou stavbu. Přes den alkohol nepopíjel. První pivo si dal buď až na zahradě u S. anebo když přišel domů, tak si mohl dát pivo po práci. Když přišel domů, tak snědl dvě misky uzené polévky, potom u S. na zahradě snědl grilovaný párek. Okolo 3. hodiny začali pít u S. na zahradě. S. griloval nějaké maso, možná nějaké párečky, klobásky. Tam začal pít pivo. Objednal sedmičku finské vodky, k tomu red bully a taky nějaké piva. Nejdřív tam byli sami dva se S. a potom přišel Petr I. a Libor M. Petra I. znal z minulosti, byl to soused od S. Libora viděl poprvé. Když přišli, byli dost opilí, přesto pokračovali v pití. M. se po celou dobu, co byli u S. na zahradě, choval nevhodně, a na základě toho vymyslel S., že půjdou k němu na zahradu, aby ukázal, jaký je hostitel. Nejdřív s tím nesouhlasil, ale S. je přemlouval a řekl ve srandě, ať tam jde, že si může zapálit králíkárnu, ale to nemyslel vážně. Posbírali zbytek vodky a šli směrem k M. Po cestě vykouřili cigaretu trávy a přemístili se tam. M. bydlel zhruba tak 8 minut chůze.

6. Když přišli na místo, tak od začátku byl problém se psy, kteří se na místě nacházeli, protože S. si vzal s sebou psa stanfordského teriéra – bojové plemeno, který nemůže být v přítomnosti jiných psů. To však M. nevadilo, říkal mu, ať ho pustí na volno. Na zahradě byl pes od M., od začátku po sobě vyjížděli. Když na místo přišli, tak Milada měla od začátku problém se S. i jeho psem, byla agresivní, řvala směrem ke S., naznačovala, že by mu chtěla dát facku, ale potom, když jí nalili panáka, tak se uklidnila. Přišli tam, vypili zbytek vodky. Mezitím S. objednal přes společnost Foodora další vodku, kterou přivezli, možná i nějaká piva. Na zahradu k M. přišli on, S., Petr I. a M., Milada už tam byla. Sedli si tam v altánu. Králíkárna mohla být od altánku ve vzdálenosti pět, sedm metrů. Na místě to vypadalo tak, že po pravé straně byla garáž, do které pak šel, za nimi byla nějaká chatka nebo nějaký malý domeček (obžalovaný na fotografii na č. l. 13 č. 003 označil posezení, domeček, garáž a králikárnu.) Pochopil, že Milada žije u toho M., ale neví, v jakém přesně byli vztahu, protože měli spolu furt nějaké spory. Milada byla dost opilá. Dokud nehořela ta králíkárna, tak s Miladou neměl žádný spor. Milada tam měla spor vlastně kromě I. se všemi, hádala se tam se S., hádala se i s tím svojím, řešili nějaký konflikt. Dopili vodku, kterou přinesli a S. objednal vodku další.

7. Během této doby šli se S. do asi 500 metrů vzdáleného zařízení Penzion Hrad, kde vypili jedno pivo a zdrželi se tam asi půl hodiny. Po té době se vrátili zpět na místo, kde zábava pokračovala, bylo tam hlučno. I. se snažil nějakým způsobem osahávat Miladu. Zase seděli na zahrádce pod tou pergolou – on, M., I., Milada, S. Králíkárnu měl před sebou. Po celou dobu, kdy tam byli, měl pes S. Rony problém s králíkárnou a s králíkama, furt štěkal a chtěl ty zvířata zakousnout, dostat je. No a když tam přišli, tak po nějaké době S. i jeho napadlo, že mu prostě toho králíka pustí, podívali se

na sebe a „telepaticky si to odkývali“. Prvního králíka pustil asi S., oddělal jakoby kličku od ohrádky, druhého on, možná i třetího, to přesně neví. Když byli vypuštěni, tak pes Rony ty králíky hned zakousnul. Byla to hloupá sranda.

8. To se nelíbilo Miladě a přišla ke králikárně a začla hlavně na S. hulákat, křičet, jako že co to dělá a začli se tam dohadovat. V tu chvíli šel vedle do kůlny. Chtěl tam najít něco, asi benzín, aby mohl tu králíkárnu zapálit. Neví proč. Asi chtěl pokračovat v té hloupé srandě. Našel kanystr s benzínem a vrátil se zpátky. Králíkárnu z levé strany trošku polil benzínem a následně zapálil. Zapálil to zapalovačem, který byl jeho, ale mohl být i od S. Moc extra to nehořelo. Potom začal S., neví, jestli i Milada, králíkárnu hasit, a když se toto dělo, tak Milada už začla být naštvaná i na něj, začla na něj hulákat, proč to dělá a co to vůbec dělá. V tu chvíli vzal ten kanystr s benzínem a myslí, že na ni jednou benzín stříknul nebo chrstnul s úmyslem, aby na něj nekřičela, aby prostě byla ticho, chtěl ji takto umlčet. Benzínem jí polil horní polovinu těla, mohlo to být na hrudník, mohlo to být na hlavu. Milada přestala a šla si asi sednout. Po tom všem se situace uklidnila, neví, jestli si šli všichni sednout, ale uběhla nějaká doba. V té době se šel vyčůrat, a když byl vzdálený od toho altánu, neví, jak daleko, tak se začlo něco dít, začal být hluk, otočil se a viděl, že Milada hoří. Neví, jak k tomu došlo. Buď si zapalovala cigaretu jak byla opilá, nebo nedopatřením, nebo jí někdo pomohl, ale je to jen jeho domněnka. Za stolem seděl M., ten ale nevěděl o okolí, vůbec nevnímal, a kolem ní stál I. a S. Milada hořela v horní polovině těla, křičela, neví, jestli spadla nebo ji povalil on, když se jí snažil tělem hasit. I. se S. stáli, koukali na ni, byli asi v šoku, nedělali vůbec nic, tak na ně začal křičet, aby začli něco dělat, rozběhl se směrem k Miladě, pokusil se ji, protože tam nebylo nic, čím by to šlo, tak svým tělem nějakým způsobem uhasit, to však nešlo, a potom když už skoro přestala hořet, tak někdo, neví, jestli ji políval hadicí nebo ne, něco vylil. To, jak začla hořet, neviděl. Ví jistě, že šel na malou stranu. Když Milada hořela, byla vedle toho posezení, mezi posezením a nějakou tou garáží. Neví přesně, jak se pohybovala.

9. Pokud v přípravném řízení uvedl, že „Já jsem v tu chvíli neviděl, jak se to stalo, taky si myslím, že jsem se byl vyčůrat někde mezi stromy, kde se chodí, a neviděl jsem to, jak začala hořet.“ pak u hlavního líčení uvedl, že „Ano, teď chviličku zpět jsem taky řekl, že jsem šel, vzdálil jsem se tam, kde se chodilo čůrat, takže proto dedukuji, že jsem byl čůrat. Jiný důvod, proč bych z místa odešel, není.“

10. Obžalovaný v přípravném řízení vyhotovil plánek místa činu, který je založen na čl. 148, ke kterému uvedl, že trojúhelník v pravém dolním rohu je ta chatka. Na plánku je vyznačena Milada. U stolu, kde je nakresleno kolečko, seděl Libor. Dále je tam vyznačen S. a on, garáž a králíkárna.

11. Dále uvedl, že po tomto začal být na místě velký zmatek. Libor M. na to, že Milada hořela, nereagoval. I. tam nějakým způsobem pobíhal. S. mu dal do ruky psa, aby s ním šel dál, aby se mu něco nestalo a začal hledat telefon, kterým by mohl přivolat pomoc. S. zprvu stál a koukal na ni, až potom, když na něj zařval, aby něco dělali, tak až potom se asi začli nějakým způsobem starat o vodu. Začal hasit sám, ale myslí si, že ten oheň prostě dohořel jak kdyby sám. Pokusil se Miladu zalehnout vlastním tělem. S. se ji pokoušel dohašovat vodou, ale to už bylo v tu chvíli zbytečné. Viděl telefon, že je před M., který byl úplně mrtvý, neví, jestli spal, ale vůbec si neuvědomoval, co se okolo něj děje, tak vzal jeho telefon, chtěl po M., aby telefon odemkl, on nějak procitnul a telefon zpřístupnil, podal ho S. a ten následně zavolal pomoc. Když toto proběhlo, tak S. prvně vzal kanystr s benzínem, začal jej otírat tílkem, jako by chtěl otřít otisky prstů, a potom z místa ze stolu začal sbírat věci, které tam byly, což byly plastové kalíšky, které Milada donesla, myslí si, že vzal popelník, prostě všechno, co bylo na stolu, začal sbírat a odnesl to. Sanitku volal S. Neví, co konkrétně S. odnesl, ale ví jistě, že na stole byla spousta různých věcí, byly tam plastové půlky, které donesla Milada, ze kterých se pilo, byl tam velký mohutný popelník s nedopalky, byly tam možná nějaké okurky, a když viděl fotky z ohledání místa činu, tak na místě nezůstalo vůbec nic, takže všechny

věci, které tam byly, musel S. odnést. Milada, než přijela sanitka, ležela na zemi a sténala. Neví, proč z toho místa odešli. V podstatě už nemohli nic udělat, nějak ovlivnit její záchranu a slyšeli, že už letí vrtulník. Vrtulník přistál kousíček od toho pozemku na travnaté ploše. Milada byla hodně popálená. Měla popálené vlasy, neměla rty, vypadala strašně.

12. Po tomto všem, myslí, že I. už tam nebyl a šel napřed, on a S. z místa odešli. Šli směrem k němu domů, kde po cestě potkali jednu známou, která se ptala S., co se tam stalo, tak jí odpověděl, že tam hořelo. S. po cestě vyhazoval věci, které z místa odnesl. Potom šli dál a když přišli ke S., tak ho poprosil, aby mu půjčil tričko, protože to jeho bylo dost špinavé a následně se rozloučili. Šel směrem domů a S. zůstal u sebe doma. Po cestě domů se převlékl, vyhodil špinavé tričko a šel si najít sdílené kolo a chtěl se přesunout do Místku do místa bydliště. Jel od hlavní pošty a jel směrem na ulici Beethovenova, kde ho i odevzdal. Potom se šel asi projít do vzdáleného parku, kde nějakou dobu byl, potřeboval vstřebat, co se stalo, možná i na chvíli usnul, ale když bylo k ránu, byla ještě tma, tak se přesunul domů, kde byla jeho manželka, která byla vyděšená z toho, že tam byli dvakrát policajti a hledali ho, tak se ji snažil uklidnit. Zhruba jí řekl, co se stalo. Potom ví, že manželka na chviličku usla, on ne, osprchoval se. Věci, které měl na sobě, dal do pračky a připravoval se na to, že bude muset jít na policii, protože mu stejně nic jiného nezbývalo. Zhruba asi v 11. dopoledne, možná o půl 11. šel na policii na ulici Beskydská, kde vrátnému říkal, že ho hledá policie a tam ho zajistili.

13. Za ten den mohl vypít necelého půl litru finské vodky, dvě, možná tři piva. Cítil se lehce opilý a lehce zkouřený. Ten večer měl oblečené zelené tričko, zelené kraťasy a pantofle. Zelené tričko, které měl na sobě, po cestě, když šel od toho S., zahodil, potom policii přesně řekl, kde to tričko bylo, tak se i našlo. Bílé tričko se zbytkem oblečení hodil do pračky a řekl manželce, aby tu pračku nezapínala, protože tušil, co se bude dít. Ty věci byly pak vydány policii a nebyly ještě vyprané.

14. Nemá žádný speciální vztah k ohni. Myslí, že na místě nedošlo k napadení mezi jinými osobami. Poté, co benzínem polil králikárnu, položil ho na zem někde do prostoru před tou králíkárnou. V době, když políval králikárnu a odkládal kanystr, mohla být poškozená buď na posezení nebo někde se tam pohybovala v blízkosti. S. jí říkal, aby se šla umýt dovnitř. Mávla rukou, že ne, že to není potřeba. Nevybavuje si, v jakém stavu byl stůl, když šel močit. Myslí si, že když odcházel močit, byly stůl a lavice vedle stolu v rovnoběžném postavení. Když šel močit, byla poškozená v altánu. Když byl v místech, kde se močilo, slyšel nějaký hluk, otočil se k altánu a viděl hořící Miladu. Celou dobu seděli on a S. a na druhé lavici, která byla blíž ke králíkárně, seděl M., I. a poškozená. Jestli se zasedací pořádek v průběhu večera nějak měnil, to si nevybavuje. Když opouštěl místo, neměl potíže s mluvou, s chůzí, s jízdou na kole, s nasedáním na kolo. V 19:59 proběhl čtyřsekundový hovor nebo čtyřsekundové volání mezi ním a S., během té doby mu řekl akorát: „Jsou tady policajti." Potom se to vyplo. Pokud ve 21:48 hodin k písemnému dotazu své ženy odepisoval, že je doma, pak to napsal, protože doma nebyl, ale byla tam manželka a mělo to znamenat prostě, ať už se jej dál neptá, proč nebo kde je, prostě napsal jí: „jsem doma", ale tam být nemohl, protože ona byla doma a viděla to. Přes Facebook jí napsal, ať zavolá Jirkovi, chtěl, aby zjistila, co se děje, když mu v čtyřsekundovém hovoru S. oznámil, že tam jsou policajti. K dotazu, zda byl od 19:59 až do 21:35 v kontaktu s Jiřím S., opakovaně si volali, uvedl, že si myslí, že spolu nemluvili. Ví, že mu psal na messengeru, jestli půjdou ještě na pivo, protože chtěl vědět, co se stalo a chtěl to celé objasnit, ale poslední telefonát byl čtyřsekundový, který mezi nimi proběhl, a potom už spolu nemluvili. Nemá žádný majetek a dosud poškozené nic neuhradil.

15. **Svědkyně <u>Milada K.</u>** u hlavního líčení uvedla, že má poslední dobou výpadky, takže bude mít nějaké mezery. Stalo se to xxx ve xxx, kde bydlela ve společné domácnosti s panem M. V té době nikde nepracovala. Je vyučená švadlena. S M. tam přišli A. a S. S. zná od vidění, A. viděla poprvé. Oni totiž byli vykonávat nějakou práci i s panem I. Byla tam ona, M., Petr I., A. a S. Donesl se nějaký alkohol a popíjelo se. Všichni kouřili. A. tam chodil, jako kdyby to bylo jeho, ona ho napomínala a S. si tam ještě dovedl psa, to se jí nelíbilo, protože M. měl loveckého psa Aidu a ona

má malého pejska. A. potom chodil kolem králíkárny. Pak se pes od M. pustil do psa od S. a bylo to hnusné, protože ona byla i postříkaná od krve od těch psů, mezitím stihla toho malého psa schovat dovnitř. Aida byla hodně pokousaná, chránila si své území a oni furt otevírali králíčárnu, proto i ten pes si to tam hlídal a pak vytahovali z té králíkárny králíky a myslí dva nebo jednoho vyndali z té králíčárny a hodili je tomu psovi a neví, kolik těch králíků zakousl. Neví, jestli králíky vyndal S. nebo A. M. byl mimo, stál u králíčárny a ani se nehnul, byl nafetovaný. M. dostal od A. facku, neví proč. Rozčílila se, ať se seberou i s tím psem a jdou pryč. Ti dva jí tam povzbuzovali proti M., neví, jestli šel tam, tam jak má garáž a jestli tam něco bral, ví, že tam byl S. i A., ale už si tak přesně nevzpomíná. M. měl v garáži sekačku a kanystr na benzín. Myslela si, že ji někdo polil minerálkou nebo vodkou a už si nepamatuje. Má za to, že většinu dostala do obličeje a do očí. A. a S. stáli před ní. Cítila nějakou vodu a pak už neví. V době polití stála někde u altánu, tam kde je taková vrba. Lavice u stolu byly podloženy v době činu cihlama. Nepamatuje si, že by králikárna hořela. Probudila se až časem, byl to pro ni šok, nechodila, byla napojená na přístrojích, špatně hýbala rukama. Nemohla se najíst. V takovém stavu byla víc než 3 měsíce. Zažádala si na péči i invalidní důchod po domluvě s úřadem práce, poprvé jí to zamítli. V současnosti žije ze sociálních dávek. Na obvyklém způsobu života je omezena tak, že si nezaváže tkaničky, těžko se jí obouvají boty, neuvaří si, má problém jít se psem na vodítku, vodítko neudrží, špatně spí. Někdy má ještě bolesti, záleží na počasí. Její obvodní lékař je MUDr. T. z xxx. U psychologa dosud nebyla. Stále chodí na kontroly do nemocnice, má naplánovanou operaci s krkem. Dodala, že cigaretu si zapalovala normálně, což převedla před soudem, kdy „klasicky" umístila ruku „jakoby" se zapalovačem před cigaretu. Je kuřačka, balila si dutinky a zapalovala si ne v altánu, ale na schodech před domem. I ten den si zapalovala cigaretu před domem.

16. **Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu soud přečetl protokol o výslechu svědkyně Milady K. (č. l. 169-175).** Svědkyně Milada K. v přípravném řízení uvedla, že 10. 8. 2024 byla na zahradě u domu Libora M., kde žila. V průběhu dne přišli na zahradu dva muži, které znala jen od vidění. Neznala jejich jména, ale věděla, že je přivedl M. Bylo jim asi tak přes 30 let. Seděli spolu v altánu, pili alkohol a zpočátku bylo vše v klidu. Později se situace změnila - jeden z mužů měl s sebou psa a spolu s druhým mužem se začali chovat hrubě a vulgárně. Ten, který psa neměl, chtěl psovi dávat králíky, které na zahradě chovala. Pes byl na volno a později se porval i s M. psem. Někdo z mužů králíky skutečně vytáhl, ale co se s nimi stalo, už neví. Byla rozčilená a chtěla, aby oba muži odešli. Otevírali králikárnu. Odmítli odejít a vulgárně ji nadávali. Pamatuje si, že jeden z nich udeřil M. Neví však který. Po předestření jména David A. potvrdila, že ho zná od vidění a že to byl jeden z těch dvou mužů, kteří s M. přišli. Druhého muže se psem nezná vůbec. Nevybavuje si, že by na zahradě někdo něco říkal o tom, že by chtěl něco zapálit. Později ve výpovědi však uvedla, že to byl ten druhý muž, kdo říkal, že to tam všechno podpálí. Nepamatuje si, že byla podpálená králíkárna a že ona byla polita benzínem. Vzpomíná si jen na světla a pak už nic. V altánu se kouřilo, kouřili všichni. Od incidentu je stále v nemocnici. Utrpěla popáleniny na rukou, břiše a krku. Nemohla chodit. Měla také omezenou hybnost rukou a nemohla otáčet hlavou. Bolest už ustoupila a podstupovala rehabilitace.

17. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení uvedla, že se jí nic nového ke skutku nevybavuje. Pamatuje si, že u stolu pořád nebyl zapalovač, oni to měli všichni po kapsách a ona si tam v tu dobu pořád zapalovala cigaretu zapalovačem u schodů. U těch schodů má svůj popelník a své zapalovače.

18. **Svědek <u>Libor M.</u>** u hlavního líčení uvedl, že dne 10. 8. 2024 šel s Peťou I. a se S. do práce na nějakou plochou střechu do Havířova, tam je S. nechal samotné a kolem druhé hodiny pro ně S. přijel. Potom s Peťou I. koupili flašku a na jeho zahradě ji vypili, možná že i Milada K., jeho družka, tam měla dvě půlky. S. pořád volal I., ať přijde, tak šli k němu, tam na chvilku poseděli, dostal jedno pivo, nějakou půlku u S. a všichni se přestěhovali zpátky na jeho zahradu i s A. S. vzal i psa, on měl dva psy, s Miladou K. žije už pět let a měl většího bílého psa. Ten pes toho S. psa začal dusit a začal ho kousat, uklidnil je a od té doby prakticky neví nic, až pro něj, jak byl v baráku, přišli ještě ten

večer policisté a odvezli ho do Nošovic na vazbu. Nemá představu, kolik toho ten den vypil, v robotě nějaké pivo, možná dvě a půllitra u něj na zahradě a pak něco u toho S. Na zahradě seděli v pergole. Nepamatuje si, co se tam dělo. Druzí mu pak řekli, že dostal od A. nějakou bombu a že spadl na zem, ale nepamatuje si na to. Žádné zranění neměl. Řekla mu to Milada i I., že ho praštil A., on spadnul a on jí dal prý metlu do ruky, a ještě ho Milada tou metlou začala bít a on ležel na zemi a nějak nevnímal. Milada byla asi nejstřízlivější, protože vypila tři půlky, to je nic. Peťa I. vypil jako on a u S. neví, jestli pil nebo nepil kořalku. To, že by Milada K. začala hořet, si nevybavuje. Nepamatuje si ani přílet vrtulníku. Na místě všichni kouřili. Cigarety si připalovali zapalovačema nebo zápalkama. Králíkárna a šopa jsou hned vedle cca půl metru a pergola je dva metry, to je všecko při sobě. Nejdřív byl na vyšetření v nemocnici na EKG, pak ho převezli do Nošovic na stanici, ráno pro něj kolem 11 hod. přišli kriminalisté a vyslechli ho. Potom ho odvezli domů. Doma našel tři mrtvé králíky, jeden pod králíkárnou, druhý u komína za šopou a za králíkárnou další a na šopě byly miliony much. Potom začal dělat pořádek, protože to tam bylo povyvrácené. Králíkárna byla trochu očuzená, nebyla tam ale způsobena žádná škoda, neprohořelo to přes lepenku. Před králíkárnou nebo tak z boku byly fleky vypálené trávy po hoření a u pergoly na jenom místě z jedné strany byl též takový 70 cm vypálený flek na trávě. Na místě už neviděl nic ohořelého, ani rostliny, ani lávky. Milada se vrátila popálená, má 50 % popáleného těla, obličej na tom byl nejlépe, ale jinak to tělo, prsa a jedna ruka je úplně zdeformovaná, s tou pravou si už něco poradí dělat. Bolesti má dodnes.

19. Dodal, že když přišel na druhý den na zahradu, tak na králíkárně byla z jednoho boku spálená trochu lepenka a ohořelá byla tráva od té králíkárny, takový 60 cm, dvoumetrový pás, jak to někdo chlustnul, tak to bylo vyhořelé a vedle pergoly, vedle lávky na druhé straně byl flek 70 cm nebo 80 cm takové kolo. Takže někdo buď musel zapálit tam, od králíkárny asi ne. Nic dalšího ohořelé nebylo. Možná byla trochu ohořelá lavice, ale už neví, ale to jsou lávky, které už dosluhujou. Lávky byly pobulané. Pokud jsou na dokumentaci z místa patrné cihly v pergole, tak ty měly ten význam, že jimi byly podložené lávky. Když tam na druhý den přišel, tak to bylo rozfrckané, ten stůl byl trochu vybulený a lávky byly spadnuté. Vypadalo to jako na fotografii na čl.46.

20. **Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu soud přečetl protokol o výslechu svědka Libora M. (č. l. 161-166).** Svědek Libor M. v přípravném řízení uvedl, že obviněného vlastně vůbec neznal. Možná ho někdy zahlédl ve čtvrti zvané Berlín, ale do 10. 8. 2024 s ním nebyl v žádném kontaktu. Toho dne se u něj na zahradě objevil poprvé, a to společně s Petrem I. a Jiřím S. S. znal jen přes I., který mu slíbil, že mu přes něj sežene práci. Právě toho dne pro něj pracoval poprvé - šlo o střešní práce v Havířově. Petr I. byl jeho známý už několik let. V poslední době se vídali častěji, protože I. měl na jeho pozemku zaparkované auto. Občas přinesl pivo nebo vodku. Milada je jeho družka, bydlela u něho poslední čtyři až pět let. Když byla střízlivá, byla pracovitá, ale po alkoholu se s ní špatně vycházelo. Pili spolu jednou až dvakrát týdně. V opilosti se hádali, v posledním půlroce jí vyhrožoval nožem nebo jateční pistolí. Ona vůči němu také jednou šermovala nožem. Policie u nich kvůli hádkám několikrát zasahovala. Toho dne s I. pro S. pracovali v Havířově. Po druhé hodině odpoledne je S. s řidičem odvezli zpět do Frýdku. Cestou se zastavili ve večerce, kde I. koupil čtyři piva a půllitrovou láhev vodky. Po návratu domů si s I. a Miladou sedli do pergoly na zahradě a popíjeli. Vodku vypili celou, piva možná ne všechna. I. pak říkal, že půjde domů, ale nakonec šel za S., který mu několikrát volal. Rozhodl se jít s ním. U S. už byl obviněný. Grilovalo se. S. jim dal pivo, nalil po půlce, snad šlo o vodku. Již si nepamatuje, jak to vzniklo, ale šli k němu na zahradu. Cestu si nepamatuje. Vybavuje si až chvíli, kdy byli zpět u něj v pergole. S. měl s sebou svého psa, který se začal prát s jeho psem. Nijak to neřešil. Dál si nic nepamatuje. Nevěděl, co se stalo, dokud pro něj nepřišla policie. Řekli mu, že došlo k incidentu s benzínem, ale on vůbec netušil, o co jde. Až při výslechu následující den se dozvěděl, že pes zakousl králíky a že Milada je ve vážném stavu. Po návratu domů našel na zahradě vypálené fleky na trávě, lehce ohořelou

králíkárnu a tři mrtvé králíky - jeden byl spálený, další zakousnutý a třetí nespálený ležel na kůlně. V kůlně byl nepořádek, byly tam rozházené věci. Hadice na vodu byla roztažená po zahradě. K množství vypitého alkoholu uvedl, že si pamatuje jen první láhev vodky, kterou vypili ve třech. Kolik vypili u S., si nepamatoval. Nevěděl, kolik vypili ostatní, ale Milada mu opilá nepřipadala. I. také něco vypil, ale spíš byli unavení z práce. Králíkárna, kůlna i pergola jsou prakticky na jednom místě, kůlna a králíkárna jsou vzdáleny asi dva metry od pergoly. Nechápe, proč je ohořelá lavice v pergole. Asi ji tam zapálili. Nechápe ani, že je ohořelá králíkárna. Nemohlo to vzplanout najednou.

21. Pokud u hlavního líčení svědek uvedl, že lavice nebyla ohořelá nebo neví, jestli byla ohořelá a v přípravném řízení uvedl, že *„Já nechápu, proč je ohořelá lavice v pergole, kde ji asi zapálili a proč ta králíkárna, to nemohlo vzplanout najednou.“,* tak je to možné, na policii to uvedl před rokem, neřešil to, jestli je to trochu ohořelé. Tak najednou to určitě nevzplanulo, někdo musel jako první zapálit králíkárnu a pak Miladu.

22. Obhájce obžalovaného kladl otázky ve vztahu k plánku na čl. 11. Obžalovaný uvedl, že pokud hovořil ve svém výslechu o šopě, myslel tím stavbu označenou na obrázku jako garáž. Stopy vyhoření na trávě označil tak, že první flek je v podstatě kolem stopy č. 1, druhý flek je u malého názvu „pergola“, byl vedle lávky (předseda senátu u obou stop na plánku udělal kolečko s písmenem M).

23. **Svědek <u>Petr I.</u>** u hlavního líčení uvedl, že S. je jeho soused, A. k němu chodil a popíjeli po šichtě. M. zná 25 roků. A. se S. spolu dělali střechy. A. považuje za psychopata, protože když spolu seděli na pivě, tak říkal, že má dneska chuť někoho upálit. Myslel si, že si dělá srandu.

24. Dne 10. 8. 2024 byli s M. v práci, dělali pro S. střechu, on je vyzvedl z práce z Havířova-Šumbarku a po cestě koupil půl litru vodky, kterou u M. vypili. S. jim volal s A., ať přijdou k němu na zahradu, Milada s nimi nešla. U S. se vypil nějaký půl litr, a pak šli zpátky k M. Seděli v altánku a popíjeli. A. šel se S. na hrad anebo na kurty pro finskou vodku a vrátili se. Seděli a popíjeli. S. s A. tam měli bojového psa. M. tam měl svého psa, ti psi se tam bili. A. pak trefil M. Neví proč, oni se tam cosi dohadovali, najednou mu dal backhanda hřbetem ruky a M. spadl na zem. M. spadl a zůstal jak vypnutý, nevnímal svět. A. dal ještě metlu (smeták) Miladě a říkal, že ho má zbít. Ona M. začala bít tou metlou, on tam byl vypnutý. Nejvíc opilý byl M., on sám pak nadýchal 2,7 nebo 2,6. S. s A. začali házet psovi králíky, nechtěl se na to dívat, tak šel pryč za garáž. Potom se tam hádali. Milada začala držkovat do A. kvůli králíkům, hádali se tam, a pak neví, někdo tam donesl ten kanystr. Nemůže říct, kdo to byl, ale ví, že králíkárnu polil A., zapálil ji zapalovačem. Hořelo to dost, Milada to začala hasit a on říkal, že s tím nechce mít nic společného a šel pryč. Šel k té bráně, je to možná 10, 15 metrů. Někdo dotáhl hadici a Milada to hasila. Ještě trochu to hořelo a pak viděl A., jak jí ten benzín lije na obličej. Tak prostě stál, a tak to na ni chrstal z kanystru u králikárny. Neví, jestli ta králikárna ještě hořela. Neví, jak na to Milada reagovala, byl u té brány, jak oni se tam furt hádali a najednou viděl, jak hoří. Začala řvát, oni se tam chviličku kulali, on s ní a potom S. na něj řval, I., pojď mi pomoct ji hasit. Tak tam přiběhl, byl tam lavor s vodou, to byla asi největší pitomost, co mohl udělat, tak on jí to nalil na obličej, pak si vysvlékl tričko a hasil ji tričkem.

25. Neví, z jakého důvodu začala hořet, prostě viděl, jak hoří, celá hořela. M. byl mimo, jen tam seděl v pergole a nevěděl o světě. S. volal z jeho telefonu záchranku a M. ještě říkal: Běžte pryč, já tady ten bordel uklidím. On vlastně ani nevěděl, že ona hořela.

26. Když vzplanula, tak se Milada nacházela u králíkárny, asi metr od ní. Reagovala tak, že tam lítala, byla pak na kraji toho, jak je ten altán, tam ji hasili se S. Hasili ji na konci toho altánu. Kousek od šopy, odkud vzali benzín.

27. Po předložení fotografie na č. l. 15, foto č. 007 svědek uvedl, že to místo, kde ji obžalovaný z boku polil tím benzínem, je vedle králikárny. V tu dobu stál vzadu u brány, šel pryč, jak začala hořet ta králikárna, tak říkal, že s tím nechce mít nic společného a šel pryč. Viděl, jak na ni chrstl ten benzín.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

Polil ji benzínem a ona najednou chytla. Asi se to stalo tam, neví to přesně. *Podle pokynů svědka pak předseda senátu na plánku na čl. 11 označil kolečkem pod písmenem P místo, kde obžalovaný podíval poškozenou benzínem. Dále označil slovem brána místo, od kterého svědek incident sledoval. Písmenem Y a slovem „hasil" pak předseda senátu označil místo, na kterém svědek a S. poškozenou hasili.*

28. Svědek dále uvedl, že se na to místo dostala tak, že lítala a řvala. Záchranku volal S. z M. telefonu. M. ještě S. říkal: volej záchranku a ten byl úplně mimo, tak mu bral ten telefon a zavolal záchranku. On šel za tu bránu, byl v šoku, počůral se a pozvracel. Vrtulník tam byl dřív jak záchranka. Šel domů, jak vrtulník přistává na poli. A. šel za ním s tím psem, měl z něho strach. Strach měl z A. Jenže ten Rony nechtěl jít s ním, protože S. byl ještě u té Milady a pak vlastně šli oba za ním. Šel o hodně dopředu, protože z nich měl strach. S A. už potom v kontaktu nebyl. S. mu ještě volal: Co ten A., zas mu jeblo v té hlavě. Policie ho kontaktovala za 15 minut doma. Nejdřív je odvezli na místo činu, pak na záchytku a pak to přebrala kriminálka z Ostravy a šli na vazbu. Neví, kolik uplynulo času od doby, kdy ji polil benzínem a ona začala hořet. Kde se v tu dobu nacházel S. neví, M. seděl u stolu. Když začala Milada hořet, tak se s ní A. pak kulal po zemi a najednou na něj S. řval, jak byl u té brány: I., pojď mi pomoct ji hasit. Tak tam utíkal a hasili ji. Hasil ji svým tričkem.

29. **Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu soud přečetl protokol o výslechu svědka Petra I. (č. l. 150-155).** Petr I. v přípravném řízení uvedl, že obv. Davida A. zná asi půl roku, seznámili se u Jiřího S. na zahradě. Nešlo o blízké přátelství, spíš o známého. S. je jeho soused. Obviněný se S. pracuje. V posledních dvou týdnech se s obviněným vídali častěji, protože vypomáhal S. Obviněný byl zvláštní - za střízliva působil normálně, ale když pil, měl sklony k agresivitě a často mluvil o tom, že by někoho podpálil. Dokonce se tím chlubil a tvrdil, že za to už byl jednou odsouzený. Jednou mu obviněný dokonce típnul cigaretu o ucho. Dne 10. 8. 2024 pracoval s Liborem M. na střeše v Havířově. Po práci je vyzvedl S. se svým řidičem a cestou se zastavili ve večerce, kde koupil (svědek) nějaká piva, půl litru vodky a cigarety. Poté jeli k M. domů, kde byli jen oni dva a pošk. Milada K. Pili spolu pivo a vodku, Milada jim nabídla jídlo. Kolem čtvrté hodiny odpoledne jim volal S., aby přišli k němu na zahradu. Tam už seděl s obviněným. Pili další vodku, něco grilovali a když druhá láhev došla, objednali další. Zbytek této láhve si vzali s sebou a všichni čtyři - S., obviněný, M. a on - se přesunuli zpět k M. Na zahradě u M. seděli v altánu, kde byla i Milada. Pili dál. V jednu chvíli viděl, jak M. spadl na zem. Neviděl přesně, co se stalo, ale měl za to, že ho obviněný udeřil - možná pěstí, možná fackou. Bylo to kvůli hádce o tom, že M. ubližuje Miladě. Ta pak vzala smeták a začala M. nadávat a chtěla ho udeřit za to, že jí ubližuje. On jí v tom zabránil a ona si sedla. Pak se pozornost přesunula ke králíkárně. S. měl s sebou psa, bojové plemeno, a spolu s obviněným šli ke králíkům. Začali je vytahovat a házet psovi. Nemohl se na to dívat, bylo mu to nepříjemné, a tak odešel ke garáži. Když se vrátil, viděl dva zakousnuté králíky. Nevěděl, čí to byl nápad, ale S. s obviněným se v tom doplňovali. Milada na obviněného křičela, vyčítala mu, co udělal. M. byl mimo, moc na to nereagoval. Po nějaké době odešel obviněný ke kůlně a přinesl plastový kanystr. Podle zápachu seznal, že v něm je benzín. Obviněný polil levou část králíkárny a zapálil ji zapalovačem. Králíkárna začala hořet, uvnitř bylo asi dvacet králíků. Chtěl odejít, nechtěl s tím mít nic společného. Milada začala králíkárnu hasit hadicí. Není si jistý, jestli jí někdo pomáhal. Pak viděl, jak stojí Milada a obviněný proti sobě, asi metr od sebe. Obviněný jí chrstl benzín do obličeje, dvakrát až třikrát. Milada na něj něco křičela. Vzápětí vzplála. Začala pobíhat po zahradě, hořela celá, pak spadla na zem a křičela. Se S. ji začali hasit - S. vodou z lavoru, on svým tričkem. Nakonec se jim ji podařilo uhasit. Co v té chvíli dělal obviněný, neví, nesledoval ho. Poté odešel na cestu, kde se pozvracel a pomočil. Slyšel S., jak křičí, že někdo má volat záchranku. Myslí si, že ji volal právě S. Když přistával vrtulník, odešel. Obviněný šel za ním se psem. V tu chvíli z něj měl strach. Obviněný se pak vrátil, protože pes nechtěl jít bez S. Ten byl u Milady. Nakonec šli oba za ním. On se pak schoval za garáže, jelikož měl z obviněného obavy. Byl v šoku. Později mu S. volal a ptal se, co *„tam A. jeblo v hlavě"*. Řekl mu, že to „posral" a že tam brzy budou policajti. A skutečně - asi za čtvrt hodiny přijeli. Šel s nimi zpět na místo činu a vypověděl, co se stalo. Byl tam i S.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

30. K dotazům uvedl, že později nadýchal 2,7 promile. Nějak příliš opilý se necítil. Nejvíce opilý byl M. Ten ani nevnímal, že Milada hořela. Neví, zda ve chvíli, kdy obviněný Miladu poléval benzínem, králikárna ještě hořela. Milada stála tak metr až dva od pravé strany králikárny. Obviněný stále u ní stál. Neví, co bylo příčinou jejího vzplanutí. Neví, zda obviněný měl něco v rukou. Neví ani, kde byl kanystr. M. seděl v altánu a nevnímal svět okolo. S. v jejích blízkosti neviděl. On sám domů přišel bez trika, které asi zůstalo na místě.

31. Pokud v přípravném řízení uvedl, že *„Poté po nějaké době, přesně nevím, jestli to byla čtvrt nebo půl hodinka, A. odešel někam k šopě a donesl plastový kanystr, v tom kanystru byl benzín"* a u hlavního líčení uvedl, že neví, kdo plastový kanystr přinesl, tak oni tam šmejdili oba dva, S. i A., oni jsou takoví. Už přesně neví, kdo kanystr přinesl.

32. Tričko na fotografii č. 068 je tričko, se kterým poškozenou hasil. Na fotografii č. 060 na č. l. 32 je to tričko. Lavice a stůl na fotografiích č. 035, 036 na č. l. 24, když seděli, byly vedle sebe, ty lavice i ten stůl byly normálně uspořádané jak doma. Neví, proč jsou zbořené. Neví, jak se do těchto pozic dostaly.

33. A. dal M. backhanda a on spadl na zem a dal Miladě metlu, ať ho zbije. Pokud v přípravném řízení uvedl, že „*Po nějaké době jsem viděl, že M. spadl na zem, jestli ho A. udeřil, to jsem neviděl, jestli pěstí nebo mu dal facku, ale úder ze strany A. tam byl.*", u hlavního líčení uvedla, že to viděl, pak nečetl protokoly na policii, vypovídal, že ho prostě trefil, toho M., dal mu backhandovku. Neví, co uvedl na policii. K zasedacímu pořádku v pergole se neumí vyjádřit, pořád se to měnilo. Po té události si telefonovali se S., měl vypité a S. mu říkal, co tomu A. jeblo v té hlavě. Neví, co se ještě bavili. Flašky, popelník a štamrple na stole musely zůstat. Neví, jestli S. něco při odchodu nesl.

34. **Svědek <u>Jiří S.</u>** u hlavního líčení uvedl, že se v rozhodném období živil jako OSVČ ve stavebnictví. Pan I. a pan Libor mu pomáhali brigádně. Miladu K. a M. znal od vidění. Petr I. je jeho soused. A. znal od základní školy, poslední dva roky se stýkali hodně, neviděl u něj známky agresivity.

35. Dne 10. srpna 2024 jeli na střechu do Petřvaldu společně s A., M. a Petrem I. Když skončili v práci, sešli se s A. u něj na zahradě, kde probírali práci, věci, pili pivo a pak k nim přišli I. s Liborem M. Oba byli značně pod vlivem alkoholu, seděli u něj na zahradě asi hodinu a půl, pilo se. Objednali flašku vodky a nějaká piva. Pak se domluvili, že půjdou k M. na zahradu. Vzal s sebou psa. Tak šli kolem 4, 5 hodiny celá skupina k Liborovi, jak přišli k brance, tak zjistili, že tam má psa, tak nechtěl, ať je nějaký problém. Tak šli na zahradu, tam byla u králikárny paní Milada. Milada měla upité a hned začal kravál kvůli psa, který se nepohodl s druhým psem, ale pak se to uklidnilo. Donesli s sebou flašku vodky. Sedli si do takového posezení kousek od králikárny, lavička, stůl, nějaká stěna. Byl tam s A., I., M. a paní Miladou. Seděli, pili, kouřilo se a došel alkohol, tak objednal ještě jednu sedmičku vodky, do toho nějaké piva, takže se sedělo a popíjelo. Kouřili všichni a připalovali si zapalovačema. Pak odešel s Davidem za známým do Hradu. Tam si dali dvě piva a vrátili se kolem 18:00 hodin zpátky na zahradu.

36. Začaly tam nějaké hádky mezi Miladou a Liborem, mají spolu takový divoký vztah, do toho nějak vstoupil slovně A. A. pak praštil nebo dal facku asi Liborovi, protože měl nějaké hloupé řeči. M. pak spadl na zem. Začalo to tam gradovat. Milada si chtěla vybít zlost na tom Liborovi, začalo to tam být divoké. Milada vzala koště, nějakou násadu a chtěla M. mlátit, ale zasáhl I., ať nedělá hlouposti. Pak se to uklidnilo, sedli si zpátky ke stolu, kde všichni seděli, popíjelo se a pak se šlo ke králíkárně, nebo on si chtěl pohladit králíky nebo podívat se na králíky a jeden králík vyskočil, neví, jestli to bylo pootevřené, protože jeho pes Rony na to štěkal a králík vyběhl a zakousl ho. Nešlo to nějak ovlivnit. Neví, kdo králikárnu otevřel, jestli A., nebo jestli Rony neskočil po té králikárně a drápama neodstranil záklapky, nebo jestli to bylo otevřené. Sám králíky nevytahoval. Zabitý byl podle něj jen jeden králík. Vzal psa na vodítko a šli si sednou zpátky. A. pak nevěnoval pozornost. Pak se dál sedělo a pak David A. přišel z nějaké šopy, vylezl s kanystrem, polil králíkárnu, 2x, 3x na ni chrstl. Neví, co ho k tomu vedlo. Milada přišla, on řval, ať nedělá cypoviny, ať je normální, proč

dělá takové věci, a jak přišla paní Milada, tak mu něco řekla, začala křičet a p. A. ji prostě polil benzínem, neví, z jakého důvodu. Polití směřovalo na obličej a na hrudník. Benzín na ni chrstnul jednou. Stála od něj ve vzdálenosti asi 1 metr. Chrstnul jí to na tvář a na oblečení, na obličej a na hrudník, měla prostě oblečení nacucané. V té době ještě králikárna nehořela. On pak Miladu chytil, vzal ji a strhl ji, ať se jde převléct, nutil ji, ať si jde obléct jiné věci nebo ať se jde umýt, že je celá politá benzínem.

37. Nevěnoval jí potom pozornost, protože A. vlastně škrtl tu králíkárnu, tak to prostě blaflo. Proč A. králikárnu zapálil neví. Neví, jak ji zapálil, jestli cigaretou nebo zapalovačem. Neviděl, jak ji zapálil. Držel paní Miladu. Jak se otočil, tak králíkárna hořela a byl u ní A. Milada si šla sednout zpátky do toho posezení, ale nevěděl, že se nešla převlíct. Nechtěl, ať se dostane ten požár dál, tak kanystr odsunul pryč, za posezením je takový menší baráček, kde byla hadice s vodou, tak natahoval tu hadici s vodou, aby uhasil králíkárnu. Vznikla tam nějaká hádka, nějaký kravál, I. začal křičet, Libor furt seděl, protože byl úplně v podnapilém stavu, tak se mu potom králíkárnu podařilo uhasit. Vracel se zpátky s hadicí, dával ji zpátky na místo a jak odcházel zkontrolovat, jestli to je všechno uhašené, tak vlastně seděla paní Milada, Libor, p. David A. v tom posezení, jsou to dvě lavice naproti sobě, stůl, I. Petr stál opodál za ní, a jak byl otočený, tak odcházel směrem k tomu stolu a neví, jestli si někdo zapaloval cigaretu nebo prostě slyšel, jak někdo škrtnul nebo prostě škrtání zapalovačem a Milada, jak se otočil, začala hořet. Neumí odhadnout, jaká uplynula doba od okamžiku, kdy ji polil benzínem. A. seděl vedle Milady, bylo mezi nimi asi půl metru, nebyli na sebe nalepeni. Viděl jenom Miladu, jak hoří. Co dělal A., když slyšel škrtnutí zapalovačem, neví, šel směrem ke králikárně. Začal křičet, co se děje, ať někdo něco dělá. A., jak se postavila, hořela a křičela, tak vlastně hned vzápětí na ni skočil, snažil se ji uhasit vlastním tělem, kulali se, jenže když ona byla politá, tak jak se spolu kouleli, tak ten oheň dostával víc a víc kyslíku. Všude byla panika, chaos. Co dělal A. před tím, než Milada začala hořet, neví. Neví, jestli Milada něco dělala s rukama, prostě hýbali se. Neviděl, proč začala Milada hořet. Milada vzplála hned na té lavičce, ona seděla, kousek už tady končila lavička, tak ona vzplála, tak se posouvala dozadu, jak hořela. Utíkal zpátky k tomu baráčku pro vodu, myslí, že ji tam ještě I. dokonce políval, není si jistý, ale myslí, že kýblem, někdo na ni lil kýbl s vodou. Byl tam prostě chaos. Běžel zpátky k té hadici, vzal tu hadici zpátky a začal ji polívat, nevěděl, jak reagovat. Snažil se ji uhasit. Milada po zahradě neběhala, jestli udělala 5 kroků od lavičky jakoby dozadu. I., byl kousek opodál a zvracel. Křičel na A., ať mu chytí psa, protože tam pobíhal zmateně, začal křičet, ať někdo volá záchranku, protože se ji snažil chladit tričkem, jenže to nešlo. Začal křičet, ať někdo prostě zavolá záchranku. K tomu, co se stalo A. neříkal nic, jenom říkal, možná, že jde pryč. Byl tam chaos, všichni tam pobíhali, křičeli, podařilo se mu najít telefon od Libora. Nemohl se do něho dostat, protože tam měl nějaké heslo, kód, tak s ním začal štěrkat, ať mu řekne kód a kde bydlí. Tak se mu to podařilo odemknout, zavolal záchrannou službu, řekl, že je paní politá benzínem, že se jim ji podařilo uhasit a neví, jestli zpanikařil, nepamatuje si přesně, co řekl, myslí, že nadiktoval adresu. Nevěděl, co má dělat víc, prostě I. šel pryč, říkal A., ať jde taky pryč, ať mu vezme psa, ať prostě jdou odtamtud pryč, jenže Rony nechtěl jít, zapřel se, začal kvičet, že chce jít za ním. Nevěděl, co víc má dělat. Libor začal něco bleptat, ať to nechají tak, že to ráno uklidí, on spíš ani nevěděl, co se v ten moment stalo. Milada prostě ležela na zemi popálená. Zpanikařil, vzal psa a jak přilétal vrtulník, tak odešel. Neví, proč odešel, byla to hloupost, neumí to vysvětlit, byl to šok. Na doktory nebo policii nepočkali. Nepamatuje si, jestli mu A. řekl, proč Milada vzplála. M. byl polomrtvý a spal. I. Petr odcházel jakoby první. A. se odpojil někde u kurtů. Šel domů s I., ten furt křičel, vycházeli i lidi. Byla to asi hloupost odejít, jenže fakt neviděl nic takového na vlastní oči. Volali si pak s I. Pak za pár minut přijela policie a jeli zpátky na místo. Dávali jim foukat a pak to začlo nabíhat na vyšetřování.

38. Nadýchal tehdy kolem 1 promile. Dal si 2, 3 piva na zahradě a jednoho panáka vodky. Na zahradě u M. si dal pivo a jestli 1, 2 panáky. A. vypil stejně. Na stole u posezení byly vajgly, Milada si je cpala do skleněnky, protože už nebylo co kouřit. Neviděl, že by někdo ve chvíli, kdy Milada začala hořet, manipuloval s otevřeným ohněm. Neví, jestli měla Milada zapálenou cigaretu. Neví, proč začala

hořet. S lahvemi na místě nemanipuloval, možná mohl vylít nějaké půlky, když hledal telefon. Ke vzplanutí Milady nedošlo u králikárny, jak měl uvést I. Petr, byla zpátky na místě, kde si šla sednout.

39. Po předložení plánku na č. l. 11 uvedl, že na místě bylo jen jedno posezení. Označil pergolu s tím, že tam seděli celou dobu. Myslí si, že poškozená seděla více ve směru dovnitř, fakt si není jistý, ale ona vzplanula, udělala 3, 4 kroky dozadu a vedle toho ji hasil. Poškozená seděla na lavičce.

40. Asi jak Milada hořela, tak obžalovaný, jak po ní skočil, tak neví, jestli tu lavici prostě neodkopl, ale neví, viděl hořícího člověka. Jako první ji hasil p. A., jak po ní skočil, jenže to prostě nešlo. Myslí si, že seděla někde u zdi, protože ji hasil někde vzadu, protože ona fakt couvala. Potom po ní skočil obžalovaný a už to jako by nevnímal, oni se začli kulat po zemi. *Předseda senátu na plánku na č. l. 11 písmenem Y označil místo, které svědek S. označil jako místo, kde hasil poškozenou.*

41. **Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu soud přečetl protokol o výslechu svědka Jiřího S. (č. l. 157-160).** Jiří S. v přípravném řízení uvedl, že obv. Davida A. zná asi 18 let už od střední školy. Po letech, v roce 2016, 2017 se znovu setkali ve výkonu trestu a přibližně před rokem a půl pro něho obviněný začal pracovat. V poslední době byli v denním kontaktu, nejen pracovním, ale i osobním. Obviněný je pohodový člověk, který má své mouchy - občas si vypil, někdy byl klidný, jindy prudký. Libora M. znal jen z vidění, věděl, že je alkoholik a že se často hádá s Miladou K., kterou znal jako ženu, co prodávala zeleninu a často se pohybovala po okolí. Petra I. znal jako souseda, který si občas také přihnul. Dne 10. 8. 2024 ráno vyzvedl M. a I., aby s nimi jeli na zakázku do Havířova. Po práci je odvezl domů, cestou se zastavili ve večerce, kde si M. a I. společně koupili půl litru vodky a nějaká piva. Vysadil je u M. a sám se vrátil domů. Kolem 14. hodiny se u něj na zahradě zastavil obviněný, dali si pivo a maso z grilu. Mezitím dorazili I. s M. M. chtěl hlavně alkohol, jídlo odmítal. Vytáhl zbytek ginu a obviněný objednal přes Foodoru vodku a piva a pak začali všichni čtyři pít. M. navrhl, že by mohli jít k němu domů a souhlasil s tím, že si s sebou (svědek) vezme psa. Cestou k M. vykouřili společně jointa, kromě M. M. s I. už byli docela dost opilí, nejvíce M. Po příchodu na zahradu, což mohlo být kolem 16:30 až 17:00 hodin, M. chtěl, aby svého psa pustil. On ho chtěl nechat na vodítku, aby se psi nenapadli. M. na tom však trval. Psa tak pustil. Na to začala kvůli tomu křičet Milada. Byla podnapilá a křičela, že mu dá facku, ale nemyslela to vážně. Všichni si sedli do altánu, kde držel svého psa, protože M. fenka na něj vrčela. Začali popíjet. Jeho pes pak zjistil, že tam jsou králici a začal na ně štěkat. Milada a M. pořád mezi sebou něco řešili, zatímco on objednal další láhev vodky a dvě piva. Poté mu volal kamarád, že je na Hradě, a tak se tam na chvíli vydal s obviněným. Po asi patnácti minutách se vrátili. Po nějaké době začalo být dusno, neboť se mluvilo o tom, že M. Miladu bije. Obviněný se zvedl a udeřil M., který spadl na zem. Milada poskakovala kolem, načež obviněný udeřil i ji. Okřikl ho za to. Obviněný pak odešel ke králíkárně, otevřel klec, z níž vyskočil králík. Jeho pes to zpozoroval a okamžitě ho zakousl. On (svědek) se omlouval a nabídl, že králíka zaplatí. Poté obviněný zmizel. Všiml si, že se svítí v kůlně. Obviněný se vrátil s černým plastovým kanystrem. Ptal se ho, co dělá za blbosti. Obviněný začal polévat levou stranu králíkárny benzínem. Milada to viděla a šla k němu. Když stála u něj, chrstl jí jednou benzín do obličeje. Křičel na něho, že to přehání a Miladu odvedl od králíkárny, aby se šla převléct nebo se utřít. Ta si ale jen sedla do altánu. Mezitím obviněný škrtl zapalovačem a zapálil králíkárnu. Hořelo i na zemi. Mezitím slyšel křičet I. Sám řval na M., kde je voda. I. mu ukázal hadici, načež pustil vodu a začal králikárnu hasit. Kanystr odkopl, aby nezačal hořet. Oheň uhasil. Hadici nechal na zemi a šel vypnout vodu. V tu chvíli seděl na lavici v altánu obviněný a vedle něho Milada, o něčem se bavili. M. seděl naproti nim, ale nevnímal. Za nimi za pergolou poskakoval I., že už jde domů. Když zastavil vodu a přicházel zpět k posezení, k lavici, kde seděl obviněný s Miladou, tak zaslechl škrtnout zapalovač a když zapalovač škrtl podruhé, tak obviněný udělal pohyb směrem k Miladě, která vzplála v oblasti od hrudníku přes tvář. Začala křičet, byla celá v plamenech, postavila se a začala couvat. Obviněný stál jako opařený, I. byl taky v šoku. On začal křičet, ať ji někdo hasí. Šel k vodě, obviněný po ní skočil a začal se po ní válet, že ji uhasí. I. stál úplně vyděšený.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

On vzal lavor s vodou, načež ho I. vylil na Miladu. Nakonec ji polévali hadicí a podařilo se ji uhasit. Byla popálená, bez vlasů, bez obličeje, seškvařená. Hledal telefon, aby zavolal záchranku. I. zvracel a pomočil se. Obviněný ho pobízel, ať jdou pryč. Na to mu řekl, ať mu vezme psa a „jde do piče, že to celé dojebal". Na stole našel telefon M. a zavolal záchranku. Oznámil, že je tam paní politá benzínem asi z 80 procent a nahlásil adresu. Pak za ním přišel obviněný i se psem a pořád chtěl jít pryč. Psa mu vytrhl a odešel. Obviněný šel taky. I. už byl někde před nimi, ale to už přistával vrtulník. Pak se obviněného ptal, co to udělal, proč to udělal, a řekl mu, ať se sebere a jde pryč. Obviněný huhňal, že neví proč, neví co a odešel. Doma se převlékl, mokré věci dal na sušák. Asi za deset minut pro něj a I. přijela policie. Nadýchal 1,5 promile. Později litoval, že z místa odešel, ale byl v šoku. Celá událost ho velmi mrzí.

42. K otázkám uvedl, že doma vypil dvě 12° piva, Frisco, asi 4-6 půlek vodky, jedno pivo pak na Hradu. Ještě si dal tři „šluky" marihuany. Jedl maso a klobásky na grilu. Nejvíce opilý byl M., Milada s I. a obviněným měli upito, ale nebyli nějak moc opilí, trochu se jim pletl jazyk. Při odchodu z místa šel obviněný normálně, rovně. Obviněný Miladu polil benzínem po obličeji a na hrudi, benzín musela i polknout. Byla dost mokrá. On v tu chvíli šel k nim, byl mezi altánem a místem, kde stáli. Byla z toho v šoku, začala křičet "co děláš". Mezi politím a vzplanutím uplynulo pět až deset minut. V mezidobí hasil zapálenou králíkárnu. Milada si poté, co byla polita, sedla do altánu. On hasil, obviněný se chvíli díval, jak králíkárna hoří, a pak si šel sednout k ní. K příčině jejího vzplanutí uvedl, že jen slyšel dvakrát škrtnout zapalovač, zvuk šel směrem od obviněného a Milady. Nikdo v té době nekouřil, už neměli cigarety. Další zapalovače ležely na stole. On v tu chvíli přicházel k altánu, byl od nich vzdálen asi dva a půl metru, I. poskakoval za nimi, taky byl tak dva metry od nich, M. seděl naproti obviněnému přes stůl, ten byl úplně mrtvý. Neviděl, že by obviněný měl něco v ruce, je pravák, seděl po levé ruce Milady. Myslí si, že obviněný škrtl zapalovačem. Neví, proč to udělal. K manipulací s věcmi na místě po události uvedl, že s kanystrem asi nemanipuloval, možná s věcmi na stole, když hledal telefon. Z místa odcházel jen se svým psem, telefonem a klíči. K verzi Petra I. podle které ke vzplanutí poškozené došlo v prostoru před králíkárnou uvedl, že na „milion procent" ví, že si šla sednout na lavici a ještě nehořela, přičemž on hasil králíkárnu. O zapálení králíkárny nikdo nehovořil, asi to byl nápad obviněného. On ho v tom nijak nepodněcoval. Obviněný se v minulosti o ohni bavil pořád, ale ne že by někoho chtěl zapálit.

43. Pokud v přípravném řízení uvedl, že *„A. se postavil, šel k tomu Liborovi, praštil ho, jak, nevím, ale asi pěstí. Libor se vybulil a zůstal ležet na zemi. Já jsem začal pokřikovat na Miladu, vložil se do toho i Petr I., Milada tam poskakovala, pak A. udeřil i ji."* pak má za to, že Miladu udeřil, dal jí takovou výchovnou facku. Oni tam mezi sebou šaškovali všichni čtyři.

44. Pokud v přípravném řízení opakovaně uvedl, že obžalovaný A. otevřel králíkárnu a z ní vyskočil králík, a u hlavního líčení uvedl, že neví, jakým způsobem se králíci dostali z králíkárny, pak neví, jestli obžalovaný tu králíkárnu otevřel nebo už byla otevřená, jestli to bylo zaklapnuté, nebo stačilo otevřít jenom dvířka.

45. Pokud u hlavního líčení uvedl, *že neví, jakým způsobem obžalovaný A. zapálil králíkárnu,* a v přípravném řízení uvedl: *„Mezitím A. škrtl zapalovačem a zapálil tu králíkárnu. Hořelo to i po zemi.",* pak má za to, že i u hlavního líčení uvedl, že králíkárnu zapálil. Uvedl, že škrtl, ale nevěděl, čím škrtal, jestli zapalovačem nebo sirkama.

46. K výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedl *„Já jsem zastavil tu vodu a šel jsem k tomu posezení, jak jsem přicházel k lavici, kde seděl A. a Milada, tak jsem slyšel jednou škrtnout zapalovač a když škrtl ten zapalovač podruhé, tak A. udělal pohyb směrem k Miladě a ta vzplála v oblasti od hrudníku na tvář." „Pak jsem se ptal A., co to udělal, proč to udělal, ať se sebere a jde pryč. On cosi huhňal, že neví proč, neví co a že jde pryč."* a u hlavního líčení uvedl, že A. neudělal nějaký pohyb směrem k Miladě, pak k rozporu uvedl, že se hýbali oba dva, slyšel prostě škrtnutí, ale hýbali se oba dva. Pořád říká, že 2x škrtl zapalovač. Ano,

ptal, to je nápad, zapálit někde králíkárnu a polít někoho benzínem, tak byl nasraný, na ten celkový děj. Netvrdil, že poškozenou zapálil.

47. Potvrdil, že poškozená v době, kdy vzplála, seděla v altánu na lavici, která byla vzdálenější od králíkárny a která byla blíž k tomu domečku s hadicí a zároveň seděla na té straně lavice, která byla blíž té garáži či šopě a obžalovaný seděl na téže lavici, ale blíže domu. Neuvědomuje si, že by mu telefonoval obžalovaný A. v 19:59 hodin, tj. předtím, než volal na ve 20:01 na tísňovou linku telefonem od M. Nevybaví si, o čem se bavil s obžalovaným během telefonního hovoru v čase 20:21 hodin. Když mu obžalovaný volal o dalších 10 minut později, tak už byl doma a už přijížděla policie. Myslí, že volal i I., není si jistý. Na obsah dalších hovorů ve 20:56 hodin a 21:35 hodin s obžalovaným si nepamatuje. Během hovoru s I. řekl, co tomu Andrejovi zase jeblo - myslel tím, že polil někoho benzínem a zapálil králíkárnu, kdyby se to nestalo, tak to nebude gradovat dále. Neví, kde skončily věci, které byly na stole. Když odcházel, měl obavy, už jenom z toho, že odešel pryč, není to sranda, když vám, začne hořet člověk před očima. Žádné věci ze stolu neschovával. Jsou proti němu vedena další 2 nebo 3 trestní řízení. Ve výkonu trestu odnětí svobody byl 2x. Trvá na tom, že obžalovaný M. udeřil, prostě ho plácnul, byla to šťouchačka. Když šli k M., tak si dali jednoho jointa. Viděl, že na poškozenou obžalovaný chrstnul benzín jednou.

Listinné a jiné věcné důkazy

- **ze sdělení Zdravotnické záchranné služby Moravskoslezského kraje (č. l. 3),** že v předmětné trestní věci byl uskutečněn hovor na tísňovou linku 155 dne 10. 8. 2024 v 20:01:14 hodin z telefonního čísla xxx *(užívaného Liborem M.).*

- **z DVD-R s audiozáznamem volání na tísňovou linku 155 a jeho přepisu (č. l. 4-5),** že hovor trval 2 minuty a 3 sekundy. Ze záznamu je patrné, že volající, jenž se nepředstavil, žádá o příjezd „záchranky" na xxx s tím, že je na místě popálená žena, která má zasažený obličej, prsa, ruce a břicho. K okolnostem jejího popálení uvedl, že s dětmi v podnapilém stavu dělali blbosti s benzínem.

- **z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, náčrtkem, plánkem a seznamem zajištěných stop (č. l. 6-41) a z úředního záznamu PČR k místu činu s fotodokumentací (č. l. 44-49),** že popisně a fotograficky dokladuje nálezové okolnosti na pozemku u rodinného domu č. xxx na ul. xxx ve xxx, především v jeho části za domem kolem zahradního altánu. Altán je dřevěné konstrukce a stojí na betonové dlažbě. Při pohledu od domu je levá boční strana altánu vyplněna horizontálními a vertikálními lištami, po nichž se po celé ploše pne vinná réva, jež dále přechází na horní část altánu. Na pravé straně altánu je dřevěný plůtek. Jeho čelní a zadní strana je volně průchozí. V altánu je dřevěný stůl ustavený kratší stranou k domu, po jeho delších stranách jsou dřevěné lavice (situace na místě však nenasvědčuje tomu, že by stůl a pravá lavice byly v postavení, jež by odpovídalo nerušenému zahradnímu posezení). Zatímco nohy lavice nalevo stojí na třech cihlách a podélně s levou části altánu s pnoucí se révou (jež se nachází za touto lavicí), stůl je z podélné pozice vychýlen, a to levou zadní části (opět při pohledu od domu) k levé lavici a pravá lavice je zcela mimo svou předpokládanou polohu. Jednak nestojí na cihlách, jež leží chaoticky kolem lavice, a jednak je částečně mimo altán - části stojí na trávě směrem k domu a vůči stolu tak, že je zadní části více vpravo. Při pohledu od domu spolu se stolem jsou v poloze pomyslného písmene „V" otevírajícího se ke kůlně, jež se nachází za altánem, přičemž část travnaté plochy v bezprostřední návaznosti na betonovou plochu altánu směrem ke kůlně nese známky „vypálení" (což plyne explicitně z úředního záznamu PČR ze dne 11. 8. 2024 vztahujícího se k místu činu s fotodokumentací na č. l. 44-49; z něho také plyne, že část listů vinné révy, která se vine po horní části altánu, je seschlá). Na této ploše byly zaznamenány také zbytky zdravotnického materiálu. V již zmíněné kůlně pak byl nalezen černý plastový kanystr, z něhož byl odebrán otisk pachové stopy (fyzicky byl vydán po prvotních výsleších Liborem M.). Ve vzdálenosti přes 2,5 m nalevo od altánu,

resp. od jeho levé strany s pnoucí se révou, se nachází králíkárna, jejíž kratší boční strana směřující k domu vykazuje zjevné známky ohoření. Před touto částí králíkárny byl z půdy odebrán vzorek k chemické analýze. V bezprostřední blízkosti králíkárny se nachází ohořelý králík, další mrtvý králík se nachází na pozemku v trávě. Na místě byly nalezeny dvě prázdné láhve vodky zn. Finlandia o objemu 0, 7 l - jedna v jednom z kotců králíkárny, druhá volně pohozena na pozemku. Napravo od altánu se nachází zahradní hadice s napojením na objekt dřevěné chatky. Poblíž hadice se nacházejí různé prázdné nádoby včetně lavoru a mokré tmavé triko. V altánu a jeho blízkosti není žádný zdroj elektrické energie.

- **z protokolu o použití služebního psa (č. l. 42, 43),** že dne 10. 8. 2024 v 20:55 hodin byl použit služební pes v okolí pozemku rodinného domu na ulxxx, ul. xxx a ul. xxx na vyhledávání osob a věcí mající souvislost se skutkem. Nepodařily se nalézt věci mající souvislost se skutkem a pes pachovou stopu nezachytil. Dne 10. 8. 2024 v 21:15 - 01:50 hodin byla služební fena Eira uvedena k vyhledávání akcelerantů a to na zemi před králikárnou. Zde byly zajištěna chemická stopa, zbylé okolí domu bez značení akcelerantů.

- **z protokolu o ohledání věci s fotodokumentací (č. l. 51-62),** že předmětem ohledání věci byl nález trika s krátkým rukávem, zelené barvy, které měl dle své výpovědi David A. na sobě inkriminovaný večer dne 10. 8. 224 a při odchodu z místa činu toto triko na místě odhodil. Triko bylo nalezeno ve Frýdku - Místku, na ul. Olbrachtova č. 3778, v zadní části areálu tenisových kurtů u betonového oplocení. Znečištěné triko bylo zajištěno jako stopa č. 12 - věcná a bylo fotograficky zadokumentováno a vloženo do igelitového sáčku.

- **z nákresu vyhotoveného obžalovaným (č. l. 148),** že obžalovaný A. u svého výslechu dne 12. 8. 2024 vyhotovil plánek místa činu, v kterém vyznačil polohu svědka S., Libora a poškozené Milady K.

- **z lékařského a toxikologického vyšetření u osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (č. l. 195),** že obžalovanému A. byla dne 11. 8. 2024 odebrána krev a moč.

- **z lékařské zprávy k obviněnému (č. l. 197) a z protokolu o prohlídce těla obžalovaného s fotodokumentací (č. l. 198-205),** že po zadržení obžalovaného A. (k němuž došlo dne 11. 8. 2024 v 11:35 hodin) byly na jeho těle zjištěny popáleniny - v pravé dolní části břicha puchýř velikosti cca 5x3 cm a další puchýř na zadní straně pravého lýtka velikosti 8x4 cm.

- **z protokolu o odběru pachového vzorku osoby (č. l. 207-209),** že obžalovanému A. byly odebrány pachové vzorky z levého a pravého boku a středu břicha.

- **z protokolu o prohlídce těla Jiřího S. s fotodokumentací (č. l. 253-262),** že dne 11. 8. 2024 bylo přistoupeno k prohlídce těla Jiřího S., na jeho těle nebylo zjištěno žádné zranění.

- **z lékařské zprávy k Petru I. (č. l. 280),** že dne 10. 8. 2024 byla provedena lékařská prohlídka Petra I., nebylo u něj zjištěno žádné zranění.

- **z výsledku dechové zkoušky (č. l. 294),** že dne 10. 8. 2024 bylo v dechu Libora M. zjištěno 3.21 promile alkoholu.

- **z protokolu o předložení věci č. l. 301-304, z protokolu o vydání věci č. l. 306, 307-308, 309, 310-315, 317, 318-319, 320, 321, 322-331,** že obžalovaný A. vydal mobilní telefon I Phone s vloženou SIM kartou xxx, Lucie A. vydala pánské kraťasy zn. Under Armor a Adidas, Jiří S. vydal trenýrky, tričko, tepláky a nazouváky, pracovní kraťasy a tričko bez rukávů, Libor M. vydal červené boty, zelené triko, oranžové kraťasy a černé ponožky, David A. vydal červený plastový zapalovač s potiskem kočky a květin, Petr I. vydal černé pantofle, bílé triko a černé kraťasy, Lucie A. vydala triko s krátkým rukávem a Libor M. plastový kanystr černé barvy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

- **z předběžného vyjádření PČR, OKTE F-M - chemie (č. l. 333, 335),** že zkoumáním stěrů z rukou osoby Petra I., Jiřího S., Libora M. pomocí metody extrakce na povrchově aktivní mikrovrstvě ve spojení s kapilární plynovou chromatografií a hmotnostní spektorometrií nebyla v žádném z předložených stěrů zjištěna přítomnost těkavých hořlavých látek, na oděvních součástech poškozené byla zjištěna směs těkavých hořlavých látek charakteristických pro automobilové benzíny. Na pánském triku Oneil, pánských kraťasích Under Armour a pánských kraťasech Adidas nebyla zjištěna přítomnost těkavých hořlavých látek.

- **z odborného vyjádření PČR, OKTE F-M - chemie (č. l. 334),** že na triku s krátkým rukávem Under Armour nebyla zjištěna přítomnost těkavých hořlavých látek.

- **z ústavního znaleckého posudku PČR, OKTE F-M z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 338-342),** že plastový kanystr černé barvy o objemu 10 l (vydaný Liborem M.) v době zajištění obsahoval 3100 ml automobilového benzínu. Vzorek zeminy s trávou zajištěný z místa před králikárnou (stopa č. 1) a oděvní svršky poškozené (vydané pracovnicí FN Ostrava, kdy tyto svršky byly uloženy společně v jednom obalu), a to dámské riflové kraťasy, tílko, kalhotky, textilní gumička do vlasů a dále pak řetízek (kdy tílko a kraťasy byly ohořelé a rozstřižené - zjevně při zásahu zdravotnické záchranné služby) obsahovaly směs těkavých hořlavých látek charakteristických pro automobilové benzíny. Zkoumané stopy byly kontaminovány hořlavou kapalinou druhově shodnou s automobilovým benzínem obsaženým v plastovém kanystru, a tudíž mohou pocházet ze stejného zdroje.

- **z odborného vyjádření PČR, OKTE F-M - analýza dat a zkoumání nosičů dat (č. l. 344-345, 347-349, 351-353),** že u mobilního telefonu iPhone s vloženou SIM kartou xxx se podařilo překonat zabezpečení mobilního telefonu a provést vyčtení telekomunikačních a uživatelských dat,

- **z protokolu o vyhodnocení dat z telefonu obviněného (č. l. 354-438),** že z dat obsažených v telefonu obžalovaného vyplynulo několik s věcí souvisejících poznatků. Z videozáznamu pořízeného dne 10. 8. 2024 v 17:25 hodin je patrné, že v tu dobu jsou obžalovaný, I., M. a S. ještě na zahradě posledně jmenovaného. Další videozáznam pořízený v 18:46 hodin již byl pořízen v altánu u Libora M. Na záběru lze vidět mimo jiné psa Jiřího S. a na pravé lavici sedící poškozenou, jež je oděna do tílka červené barvy. S., poškozená a M. se baví o psech. Z fotografií pořízených téhož dne pak plyne, že v 19:14 hodin byl obžalovaný s Jiřím S. v Penzionu Hrad, neboť právě tam je na fotkách zachycen smějící se Jiří S. v přítomnosti mladé ženy. V čase 19:28 je pak močící S. zaznamenán na zahradě u domu Libora M. Jedna z fotek - bez časového razítka - vyobrazuje mrtvého králíka v trávě. Z dalších dat vyplynulo, že obžalovaný si prostřednictvím aplikace Next bike dne 10. 8. 2024 ve 20:51 hodin u pošty na ul. Sadová ve Frýdku - Místku zapůjčil kolo a jízdu ukončil ve 21:02 hodin na ul. Beethovenova xxx. Obsah jeho telefonu dále signalizuje jeho zálibu v ohni. Mezi fotografiemi bylo devět takových, jež zachycují pouze oheň, a obrázky s takovou tematikou rovněž vyhledával, kdy dne 6. 6. 2024 do vyhledávače na webu Google zadal slova „oheň obrázky“. Z písemné komunikace mezi ním a jeho manželkou je pak patrné, že jejich soužití provázejí neshody. Také inkriminovaného dne 10. 8. 2024 v odpoledních hodinách po jeho odchodu za Jiřím S. mezi nimi dochází přes „rychlé zprávy“ k názorové výměně, kdy mu manželka vytýká, že spolu tráví málo času a před ní dává přednost společnosti kamarádů a alkoholu. Ve 20:44 hodin jí píše, že už jde domů, resp. ve 20:54 hodin že jede na kole. Následují zprávy od 21:31 hodin, kdy jí píše, že si nedělá srandu, ale nechce ji psát, o co jde, a vybízí ji, ať mu (osobu nespecifikuje) zavolá. Ona reaguje, že to nebere. Když se ho ve 21:46 hodin dotazuje na to, kde je, on ve 21:48 hodin odepisuje, že je doma. Další komunikace mezi nimi probíhala přes Facebook, kdy z jeho zprávy z 21:26 hodin je patrné, že má zavolat Jirkovi. Z komunikace mezi obviněným a Jiřím S. realizované přes Facebook je patrné, že spolu byli v písemném kontaktu před jejich odpoledním setkáním, kdy oba ventilují, že „toho mají dost a potřebují se zbourat“ a pak až ve 20:47 hodin se

obžalovaný ptá: „Starý, jdeme ještě na pivo?“ (Jiří S. si zprávu přečetl až následujícího dne). Ze záznamu o hovorech je pak patrné, že v době po skutku byl obžalovaný v kontaktu či se pokusil o kontakt s Jiřím S. a manželkou. V 19:59 hodin volal S., hovor byl dlouhý 4s. Hned na to se mu opět zkoušel dovolat. Ve 20:21 hodin mu naopak volá S. Ve 20:31 hodin zase on volá S., ve 20:56 hodin opět S. volá obžalovanému. Ve 21:27 hodin přijímá hovor od manželky. Ve 21:35 hodin opět volá S. Od 21:36 do 22:17 hodin má několik příchozích hovorů od manželky. Ze zajištěných **videozáznamů z bezpečnostních kamer** různých subjektů lze dovodit, že k přesunu obžalovaného, Jiřího S. se psem a Petra I. na zahradu Libora M. došlo v době kolem 17:44 hodin, kdy byli zachyceni na ul. Olbrachtova. Po skutku byl jejich pohyb na téže ulici zaznamenán ve 20:13 hodin, a to nejprve Petra I. a následně i dvojice obžalovaný a S. se psem. Později pohyb obžalovaného zaznamenaly městské kamery, a to i v době, kdy měl zapůjčeno sdílené jízdní kolo - v podchodu nádraží ČD ve 20:54 hodin.

- **z odborného vyjádření PČR, OKTE F-M z z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie (č. l. 440-441),** že zapalovač vydaný obžalovaným byl funkční, kdy při stlačení plastového tlačítka v horní části zapalovače došlo k zapálení a hoření plamene. Regulátor plamene byl posunutý v maximální poloze směrem ke znaménku +.

- **z protokolu o vydání věci (č. l. 640),** že Zuzana B. vydala dámské riflové kraťasy, dámské tílko, podprsenku, kalhotky, gumičku do vlasů, řetízek ze žlutého kovu, tedy věci, které měla poškozená K. při hospitalizaci na Fakultní nemocnici v Ostravě.

- **z protokolu o prohlídce telefonu Libora M. (č. l. 655-659),** že dne 19. 8. 2024 byla provedena prohlídka mobilního telefonu svědka M. - T Phone, IMEI 865 368 060 272 197, s vloženou kartou xxx, v telefonu byl zaznamenán jeden hovor na číslo 145 ve 20:00 hodin dne 10. 8. 2024.

- **z protokolu o vydání věci s DVD-R (č. l. 661-662, 663-664, 665-666),** že Lucie B. vydala kamerové záznamy Městské policie - oddělení městských kamerových systémů, Martin S. vydal kamerové záznamy zachycující okolí domu včetně ulice Olbrachtova a J. Kaluse ve Frýdku - Místku, Sabina K. vydala kamerové záznamy okolí restaurace U Kurtů.

- **z usnesení a z protokolu o vrácení věci (č. l. 680, 682),** že Liboru M. byl vrácen plastový kanystr černé barvy s obsahem benzínu.

- **z usnesení a z protokolu o vydání věci (č. l. 683, 685),** že Liboru M. byly vráceny 3 ks klíčů.

- **z usnesení o zničení věci (č. l. 686),** že Policejní orgán zničil vzorek půdy s trávou, prázdné skleněné láhve, plechovou krabičku, kovovou vidličku, sklenici, černé triko, kšiltovou čepici, triko s krátkým rukávem a červený plastový zapalovač.

- **z usnesení o vracení věci (č. l. 687, 688),** že Petru I. byly vráceny nazouváky, triko a kraťasy a Jiřímu S. trenýrky, triko, tepláky, nazouváky, kraťasy a triko.

- **z usnesení o vydání věci (č. l. 689),** že Miladě K. byl vrácen řetízek ze žlutého kovu, kraťasy, tílko, podprsenka, kalhotky a gumička do vlasů.

- **z usnesení o vrácení věci (č. l. 690),** že Lucii A. byly vráceny kraťasy a triko.

- ze zprávy **Úřadu práce ČR** (č. l. 691, 69), že obž. David A. není evidován jako uchazeč o zaměstnání a nepobírá dávky státní sociální podpory ani dávky v hmotné nouzi.

- **z výpisu z centrálního registru exekucí (č. l. 693-697),** že na majetek obžalovaného je vedeno několik exekucí pro dne dluhy výrazně přesahující milión korun.

- **z usnesení PČR, KŘP MSK, ÚO F-M, 1. OOK F-M Č.j. KRPT-319592-67/TČ-2023-070271-119 (č. l. 725-731),** že dne 17. 4. 2024 bylo zahájeno trestní stíhání Jiřího S. pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. l c) tr. zákoníku a Davida A. pro přečin ublížení

na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku spáchaného ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

- **z usnesení a z protokolu o vrácení věci (č. l. 732, 734),** že Davidu A. byl vrácen mobilní telefon iPhone s vloženou kartou účastnického čísla 737 542 360.

- **z úředního záznamu PČR k dechové zkoušce Jiřího S. (č. l. 251) a z úředního záznamu PČR k dechové zkoušce (č. l. 648),** že dne 10. 8. 2024 v 21:25 byla provedena orientační dechová zkouška u Jiřího S. s výsledkem 1,53 promile alkoholu v dechu.

- **z odborného vyjádření k požáru králíkárny a zapálení osoby na zahradě rodinného domu xxx (čl. 807 - 823)** soud zjistil, že Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje Ostrava vyhotovil odborné vyjádření, když vyšel ze základních informací o šetření na místě, z popisu objektu a stanovil ohniska (svědecká, požární a kriminalistická) ve vztahu k popisu objektu. Vycházel z plánku místa událostí zachycující předmětnou část zahrady rodinného domku Libora M. a ze svědeckých výpovědí.

48. V odborném vyjádření je konstatováno, že v případě hořící králíkárny bylo požární ohnisko na její levé straně zvenčí. O poloze tohoto požárního ohniska kromě svědeckých výpovědí svědčí také ostře ohraničená stopa hoření na části levé stěně králíkárny, která patří mezi základní charakteristické znaky hoření akcelerantu, a stopy hoření na trávníku u této stěny.

49. Požární ohnisko v případě zapálení poškozené K. bylo stanoveno na její přední polovinu těla. Poloha tohoto ohniska je v souladu se zjištěnými zraněními na celé přední polovině těla od obličeje dolů a ohořením oblečení.

50. Kriminalistické ohnisko (tedy místo, kde došlo k trestnému činu) bylo stanoveno v souladu se svědeckými výpověďmi a požárním ohniskem na části vnější strany levé boční stěny králíkárny (obrázek čl. 6). Při ohledání místa policejním psem na vyhledávání akcelerantů hoření byla na zemi u levé stěny králíkárny označena chemická stopa možného akcelerantu. Výsledky ohledání místa policejním psem určeným k vyhledávání akcelerantů jsou uvedeny v dokumentu záznam o použití služebního psa. Na místě značení psa byla odebrána chemická stopa číslo 1, která byla následně vyhodnocena v rámci znaleckého zkoumání, kdy bylo zjištěno, že tato stopa rovněž obsahuje směs těkavých hořlavých látek charakteristických pro automobilové benzíny. V místě tohoto kriminalistického ohniska nebyl při ohledání Policií ČR zjištěn žádný možný technický zdroj inicializace - jinými slovy policie při prohlídce místa činu nenašla žádné technické zařízení, které by mohlo událost (požár) spustit.

51. K zapálení poškozené K. došlo vzhledem ke zraněním a poškozením oblečení v její přední polovině těla. Použití kapalného akcelerantu automobilového benzínu bylo potvrzeno při expertním zkoumání oděvních součástek poškozené K. Zjištění přítomnosti akcelerantu automobilového benzínu bylo dále hodnoceno v rámci znaleckého zkoumání, dokument znalecký posudek z oboru kriminalistika odvětví chemie, ve kterém je v kapitole VI. závěr k expertnímu zkoumání oděvních svršků Milady K. a dále černého plastového kanystru uvedeno, že ke zkoumání byl předložen černý plastový kanystr, který byl vydán Liborem M. a v tomto kanystru se nachází 3100 ml automobilového benzínu. Analýzou oděvních svršků označených jako věci číslo 3, 4, 5, 6 a 7 bylo zjištěno, že obsahují směs těkavých hořlavých látek charakteristických pro automobilové benzíny.

52. Hasičský záchranný sbor ve svém odborném vyjádření dále hodnotil celkem 4 verze příčiny zapálení poškozené K., a to zapálení poškozené polité akcelerantem od hořící králíkárny, od nedopalku cigarety, od statické elektřiny a v důsledku použití zdroje otevřeného ohně.

53. Hasičský záchranný sbor vyloučil verzi zapálení Milady K. polité akcelerantem od hořící králíkárny. Pro možnost této verze svědčí svědecké informace Petra I., který uvedl, že k zapálení poškozené K. došlo krátce po jejím polití akcelerantem a že měla v té době stát ve vzdálenosti asi 1-2 m při

pravé straně králíkárny. Stopy zjištěné na místě požáru těmto informacím neodpovídají. V uváděném svědeckém ohnisku se jednak fyzicky nacházel provizorní kovový stůl s nádobami a stojící láhev piva zabírající většinu prostoru ve vzdálenosti asi 1-2 m před pravou stranou králíkárny. Dále se zde nacházely umělohmotné kbelíky (hořlavé) a modrá umělohmotná plachta (hořlavá) zavěšená mezi stromem a stěnou kůlny. Na místě tohoto svědeckého ohniska nebyly při ohledání Policií ČR zajištěny žádné stopy po plamenném hoření, žádné stopy po přesunutí, převržení věcí či rozlití kapalin, tedy nebyly zde zajištěny žádné stopy svědčící či nasvědčující tomu, že by zde mohlo dojít k zapálení osoby. Proti této verzi dále svědčí svědecké informace Jiřího S., který v přípravném řízení uvedl, že k zapálení Milady K. došlo až po několika minutách po jejím polití akcelerantem, kdy se tato měla nacházet v pravé části pergoly a v době jejího zapálení měl již být požár králíkárny uhašen. Také obžalovaný David A. uvedl, že k zapálení Milady K. došlo až po několika minutách po jejím polití akcelerantem, tedy v době, ve které jíž byl požár králíkárny uhašen. O nízké intenzitě a krátkodobém působení plamenného hoření svědčí také stopy požáru zjištěné při ohledání. Bylo zjištěno pouze minimální lokální poškození lepenky pokrývající levou stěnu králíkárny a dále byly zjištěny jen minimální stopy po působení plamenného hoření na trávníku u levé strany králíkárny. Lze tedy konstatovat, že stopy zjištěné na místě požáru svědčí o uhašení požáru králíkárny krátce po jeho iniciaci. Z hlediska odborné praxe lze konstatovat, že v době iniciace rozlitého kapalného akcelerantu dojde nejprve k prudkému vzplanutí par a následně pak v závislosti na množství a druhu akcelerantu a hořlavosti blízkého materiálu pokračuje plamenné hoření. V případě malého množství akcelerantu a pevných hořlavých látek ve venkovním prostoru, kdy se v daném místě jednalo o lepenkou pokrytou levou stranu králíkárny, a trávník, lze důvodně předpokládat výrazné skokové snížení intenzity plamenného hoření již krátce po akceleraci. Tuto verzi příčiny, tedy zapálení poškozené K. polité akcelerantem od hořící králíkárny, je tak možné vyloučit.

54. Hasičský záchranný sbor vyloučil i verzi zapálení poškozené K. polité akcelerantem od nedopalku cigarety s ohledem na to, že vědeckou komunitou je obecně přijímáno, že žhnoucí cigareta, či její žhnoucí uhlík nemá potenciál iniciovat páry benzínu. Stejně tak byla vyloučena i verze zapálení Milady K. polité akcelerantem od statické elektřiny.

55. Hasičský záchranný sbor se dále vyjádřil pro možnost zapálení poškozené K. polité akcelerantem v důsledku použití zdroje otevřeného ohně, a to v prostoru pergoly. Stopy zjištěné na místě požáru jsou v souladu s popisem událostí tak, jak ji podal svědek Jiří S. Ve svědeckém ohnisku uváděném Jiřím S. byl zjištěn nepřirozený posun odstrčení dřevěného stolu a také lavice (viz obrázek 8). V prostoru mezi pergolu a kůlnou byla hašena a následně RZS ošetřována poškozená K. a v blízkosti směrem k chatce byla nalezena i zahradní hadice, ke které Jiří S. uvedl, že ji použil k jejímu hašení. Stanovení prostoru pergoly jako místa, kdy došlo k zapálení Milady K., nasvědčuje také svědecká informace uváděná majitelem rodinného domku Liborem M., který následně v pergole zjistil stopy ohoření lavice. O plamenném hoření v prostoru pergoly dále svědčí skutečnosti zjištěné Policii ČR na místě za denního světla dne 11. 8. 2024, kdy byly v části pergoly blíže k chatce zjištěny seschlé a zčernalé listy vinné révy a stopy hoření (vypálena tráva) v prostoru mezi pergolu a kůlnou. Z hlediska hodnocení prostoru pergoly lze konstatovat, že zde nebyl zjištěn žádný možný technický zdroj iniciace, jako možný zdroj iniciace byla vyloučena statická elektřina. K iniciaci požárů by v prostoru pergoly mohlo dojít jen při manipulaci se zdrojem otevřeného ohně, kdy se nemohlo jednat o nedopalek cigarety. Ze svědeckých informací Jiřího S. vyplývá, že zdroj iniciace mohl být zapalovač.

56. Na základě výsledků modelové zkoušky Hasičský záchranný sbor konstatuje, že plamenem zapalovače lze iniciovat páry automobilového benzínu, který se odpařuje i z benzínem potřísněné textilie. Při provedení modelové zkoušky tak vzplanutí par benzínu došlo v okamžiku přiblížení plamene zapalovače na vzdálenost 0,5 cm od povrchu benzínem zvlhčené textilie. Po iniciaci par benzínu došlo k okamžitému rozšíření plamenného hoření na celý povrch textilie potřísněné benzínem. Dále lze konstatovat, že i jiskra vygenerovaná piezoelektrickým zapalovačem má

potenciál iniciovat páry automobilového benzínu.

Znalecké posudky

57. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví **soudního lékařství** soud zjistil, že poškozená Milada K. utrpěla dne 10. srpna 2024 popáleniny II. a III. stupně na 49 % povrchu těla, přičemž 19 % tvořily popáleniny II. stupně a 30 % III. stupně. Zasažena byla vlasatá část hlavy, obličej, krk, přední strana trupu, zejména pravý bok, přední strana stehen, horní končetiny (včetně cirkulárních popálenin - po celém obvodu) a částečně i záda (na nich postiženo 3 % povrchu). Při přijetí do nemocnice byla v popáleninovém šoku, s přítomností sazí v dýchacích cestách, byla medikamentózně tlumena, vyžadovala umělou plicní ventilaci a okamžitou protišokovou terapii. Byla provedena escharotomie - uvolňující nářezy kůže na předloktí - a následně tracheotomie pro zajištění dýchání. Poškozená byla hospitalizována od 10. 8. do 2. 12. 2024, a to na Oddělení popáleninové medicíny a rekonstrukční chirurgie FN Ostrava, od 10. 8. do 30. 9. 2024, následně na Klinice anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny FN Ostrava od 30. 9. do 4. 10. 2024, poté opět na oddělení popáleninové medicíny od 4. 10. do 18. 11. 2024 a konečně na Klinice rehabilitace a tělovýchovného lékařství FN Ostrava od 18. 11. do 2. 12. 2024. Během hospitalizace prodělala opakované operace v celkové anestezii, které spočívaly v uvolňovacích nářezech kůže, nekrektomii (odstraňovaní odumřelých tkání) a autotransplantaci kůže. Operační zákroky probíhaly dne 10. 8., 12. 8., 19. 8., 21. 8., 23. 8., 2. 9., 9. 9. a 16. 9. 2024. Dne 16. 8. 2024 jí byla provedena tracheotomie (chirurgický zákrok sloužící k otevření přístupu do průdušnice k zajištění dýchání). Během hospitalizace byla prováděna intenzivní ošetřovatelská péče spočívající v opakovaných převazech popálenin. Docházelo u ní k rozvoji opakovaných zánětů dýchacích, močových i trávicích cest s rozvojem sepse a k rozvoji četných komplikací - krvácení z dýchacích cest, rozvoj hypertenze - vysokého, krevního tlaku, tachykardie - zvýšení tepové frekvence. Rehabilitační fáze léčby ukázala částečné zlepšení - pacientka byla schopna samostatné chůze, s výrazně omezenou funkcí horních končetin, zejména levé ruky.

58. Poškozená byla bezprostředně po vzniku popálenin ohrožena na životě rozvojem popáleninového šoku. Ze soudně lékařského hlediska lze komplex popálenin charakterizovat jako poškození důležitého orgánu, neboť poškozená byla po jejich vzniku ohrožena na životě jak popáleninovým šokem, tak rozvojem zánětlivých komplikací. Rovněž pak naplňuje kritéria pro delší dobu trvající poruchu zdraví s průměrnou dobou léčení v časovém intervalu 3-4 měsíců. V daném případě popáleniny, jež byly rozsáhlé a zasahující hlubší struktury kůže, jsou při svém vzniku provázeny intenzivně vnímanou bolestivostí až na samé hranici snesitelnosti, což je stav naplňující ze soudně lékařského hlediska taxativa pro mučivé útrapy. Při zhojení rozsáhlých popálenin v obličeji pak dochází rovněž k zohyzdění. V případě popálenin III. stupně se doba léčení pohybuje v časovém intervalu několika měsíců. V daném konkrétním případě lze důvodně předpokládat rozvoj rozsáhlých vazivových jizev a omezení rozsahu pohybu v oblasti kloubů horních končetin. K definitivnímu posouzení trvalých následků však lze přistoupit nejdříve po uplynutí 12 měsíců od úplného zhojení poranění. Poškozená utrpěla velmi rozsáhlé popáleniny, které ji bezprostředně po svém vzniku ohrožovaly na životě. V daném případě jen vysoce specializovaná a odborně poskytnutá léčba vedla k záchraně života poškozené.

59. Mechanismus vzniku poranění byl výhradně termický - způsobený otevřeným plamenem. Popáleniny ll. až lIl. stupně byly dominantně lokalizovány na přední straně těla poškozené, a to zejména v jeho horní polovině. Stupeň popálenin, stejně jako jejich nerovnoměrné rozložení, nasvědčuje pro použití akcelerantu hoření, kterým došlo k jejímu potřísnění. Pro tuto skutečnost dále nasvědčuje, že velmi rozsáhlé popáleniny se nacházely také v lokalitách, které nebyly kryty oděvem. Z lékařského hlediska se podle hloubky poškození rozlišují 4 stupně popálenin. I. stupeň se projevuje zarudnutím a otokem kůže. Tyto změny se obvykle hojí během několika dnů bez

následného jizvení. II. stupeň je spojen s tvorbou puchýřů, které se tvoří během několika dnů od působení tepelné noxy. Při povrchním popálení II. stupně dochází ke zhojení během 2 týdnů bez následků, nedojde-li k nasedající infekci. Hluboký ll. stupeň se hojí během 3-5 týdnů, často jizvami, které mohou později hypertrofovat. III. stupeň představuje poškození kůže v celé tloušťce, projevuje se vytvořením příškvarů bílé, žluté či černé barvy. Hojení trvá několik měsíců s vytvořením paprsčité jizvy s možným druhotným vtahováním. IV. stupeň postihuje kromě kůže v celé tloušťce i tuk, svaly a kosti projevující se tzv. zuhelnatěním.

60. Ze znaleckého posudku Ministerstva vnitra - generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru, Technického ústavu požární ochrany z oboru **požární ochrana** soud zjistil, že se tento znalecký ústav podrobně teoreticky a prakticky s využitím vlastních modelových zkoušek, vědeckých prací i výzkumných zahraničních studií zabýval možnostmi iniciace par benzínu pomoci nedopalků žhnoucí cigarety (a to samovolně žhnoucí cigarety, žhnoucí cigarety v tahu či žhnoucích uhlíků, a to při vystavení parám benzínu odpařujícího se z nádoby, z benzínem nasáklé textilie či aerosolu benzínu rozstříknutého pomocí spreje, ale i vhozením do samotného benzínu či přibližováním do blízkosti benzínem nasáklé textilie až do samotného kontaktu s takovou textilií), dále pomocí elektrostatického výboje a jiskry vygenerované piezoelektrickým zapalovačem a konečně plamene zapalovače. Vlastní modelové zkoušky realizované během znaleckého zkoumání byly zachyceny na videozáznam a byl k nim vyhotoven popisný protokol s fotodokumentací. Modelová zkouška byla rozdělena do pěti částí. V první části bylo žhnoucím nedopalkem manipulováno v prostoru nad volnou hladinou automobilového benzínu. V druhé části bylo žhnoucím nedopalkem cigarety přímo působeno na textilii nasáklou benzínem, přičemž textilie zvlhčená benzínem byla umístěna do horizontální i vertikální polohy. Ve třetí části byl žhnoucí nedopalek exponován aerosolem benzínu, který byl na žhnoucí cigaretu stříkán pomocí spreje. Účelem čtvrté části modelové zkoušky bylo zjistit, zda lze textilii potřísněnou automobilovým benzínem iniciovat plamenem zapalovače a současně v jaké vzdálenosti od povrchu textilie ke vzplanutí hořlavých par dojde. Účelem páté části modelové zkoušky bylo zjistit, zda lze textilií potřísněnou automobilovým benzínem iniciovat samotnou jiskrou vygenerovanou piezoelektrickým zapalovačem (tedy bez působení plamene). V průběhu všech zkoušek bylo žhnutí uhlíků cigaret podporováno stálým přisáváním vzduchu vývěvou, na kterou byly cigarety prostřednictvím hadičky připojeny, kdy při zkouškách bylo přisáváním vzduchu dosahováno vyšších teplot v porovnání s běžným kouřením.

61. K možnosti iniciace rozlitého automobilového benzinu v situaci, kdy jím byla polita oblečená osoba, od odložených nedopalků cigaret v otevřené sklenici nebo od zapálené cigarety, znalecký ústav uvedl, že na základě výsledků modelové zkoušky a na základě vyhodnocení relevantních poznatků lze konstatovat, že žhnoucím nedopalkem cigarety nelze iniciovat páry automobilového benzínu odpařující se ze sklenice ani páry benzínu odpařující se z textilie. Při žádné z provedených laboratorních zkoušek, při kterých byly žhnoucím uhlíkem cigarety exponovány páry benzínu odpařující se z jeho volné hladiny, páry odpařující se z benzínem potřísněné textilie a odpařující se aerosol, nedošlo ke vznícení par automobilového benzínu. V průběhu zkoušek bylo žhnutí uhlíků cigaret podporováno stálým přisáváním vzduchu vývěvou, na kterou byly cigarety prostřednictvím hadičky připojeny. Odpadlé žhnoucí uhlíky byly dále dodatečně rozdmýchávány foukáním. Zkoušky byly provedeny s celkem 35 cigaretami, přičemž během jednotlivých zkoušek bylo žhnoucím nedopalkem, jeho uhlíky i úmyslně vytvářenými jiskrami na páry benzínu opakovaně působeno (a to v průběhu žhnutí každé jednotlivé cigarety). Dle informací uvedených v odborných publikacích a zahraničních studiích (blíže v posudku specifikovaných) je vědeckou komunitou obecně přijímáno, že žhnoucí cigareta či její žhnoucí uhlík páry benzínu nemá potenciál iniciovat. Ve světě bylo provedeno několik vědeckých experimentů (rovněž blíže specifikovaných), jejichž předmětem bylo iniciovat páry automobilového benzínu žhnoucím nedopalkem cigarety. Při žádném z těchto experimentů se páry automobilového benzínu žhnoucím nedopalkem nepodařilo iniciovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

62. K eventualitě iniciace rozlitého automobilového benzinu v situaci, kdy byla touto hořlavou kapalinou polita oblečená osoba, od výboje statické elektřiny, přičemž dotyčná osoba byla oděna do bavlněného trika, bavlněných riflových kraťasů, kalhotek z polyamidu v kombinaci s bavlnou, podprsenky z polyamidu s polyuretanovou výplni a vlasy měla sepnuté polyesterovou gumičkou, byl učiněn závěr, že za takové situace lze považovat riziko vzniku elektrostatického náboje na oděvu poškozené za zanedbatelné. Proto je iniciace hořlavých par benzinu v důsledku elektrostatického výboje nepravděpodobná. Materiálové složení trika z bavlny a bavlněných riflových kraťasů nemají tendenci vytvářet elektrostatický náboj. Kalhotky z polyamidu a podprsenka z polyamidu vytvářet elektrostatický náboj mohou, a to v situaci, při které by docházelo ke vzájemnému tření s materiálem na opačné polovině triboelektrické řady (tzn. například s polyetylénem). V konkrétním případě by mohlo docházet ke tření podprsenky s bavlněným trikem. Toto vzájemné tření by zřejmě nevedlo k významnému nárůstu elektrostatického náboje na povrchu oděvu (bavlna se totiž nachází uprostřed triboelektrické řady, a proto má velmi slabou tendenci vytvářet elektrostatický náboj; nadto - jak plyne z obrázku na str. 14 znaleckého posudku - oba materiály, tedy polyamid - nylon a bavlna, se nacházejí na stejné - kladné polovině spektra řady). Elektrostatický výboj má z energetického hlediska dostatečný potenciál k iniciování par automobilového benzínu nacházejících se v mezích výbušnosti, v předmětné situaci však nebyly vytvořeny podmínky vhodné pro vytváření dostatečně silného elektrostatického náboje, který by hořlavou směs benzínových par se vzduchem inicioval.

63. K potenciálu iniciace rozlitého automobilového benzinu v situaci, kdy jím byla potřísněna oblečená osoba, a to plamenem běžného plynového zapalovače a pouhým zaškrtnutím zapalovače bez zažehnutí plamene, znalecký ústav uzavřel, že na základě výsledků modelové zkoušky lze konstatovat, že plamenem zapalovače lze iniciovat páry automobilového benzinu, které se odpařují z benzínem potřísněné textilie. Při provedené modelové zkoušce ke vzplanutí par benzínu došlo v okamžiku přiblížení plamene zapalovače na vzdálenost cca 0,5 cm od povrchu benzínem zvlhčené textilie. Po iniciaci par benzínu došlo k okamžitému rozšíření plamenného hoření na celý povrch textilie potřísněné benzínem. Dále lze na základě výsledků modelové zkoušky konstatovat, že jiskra vygenerovaná piezoelektrickým zapalovačem má potenciál páry automobilového benzínu iniciovat. V průběhu zkoušky, při které byla v těsné blízkosti benzínem nasáklé textilie opakovaně zapalovaná jiskra v piezoelektrickém zapalovacím mechanismu zapalovače, k iniciaci par nedošlo. Při dodatečně provedené zkoušce zapalitelnosti par benzínu nad volnou hladinou se však páry benzínu jiskrou podařilo iniciovat K iniciaci par došlo až při vytvoření 14. jiskry v piezoelektrickém zapalovači. Ačkoliv se páry benzínu odpařujícího z textilie iniciovat jiskrou piezoelektrického zapalovače nepodařilo, iniciace par benzínu nad volnou hladinou dokazuje, že jiskra zapalovače má potenciál páry benzínu iniciovat, a tudíž nelze vyloučit iniciaci par benzínu odpařujících se z benzínem potřísněné textilie.

64. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská, dorostová a pro dospělé, vyhotoveného MUDr. Kateřinu Černekovou (č. l. 564-587) a z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie PhDr. Petra Štěpaníka (č. l. 564-587) a z výslechu znalců soud zjistil následující skutečnosti:

65. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví **psychiatrie** MUDr. Kateřina Černeková a znalec z oboru psychologie, odvětví **klinická psychologie** PhDr. Petr Štěpaník byli přibráni za účelem posouzení duševního stavu obžalovaného Davida A., jeho osobnosti a motivacím.

66. **Znalkyně MUDr. Černeková** ve svých závěrech uvedla, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti, v popředí s rysy disociálními, emočně nestabilními, narcistními a histrionskými. V době skutku byla přítomna tato porucha spolu s alkoholovou opilostí lehkou, maximálně středně těžkou (podle údajů o množství požitého alkoholu, popisu jeho motorických a řečových schopností a

paměťových stop). Dále bylo obžalovaným sděleno užití marihuany, avšak v množství, které nemohlo mít na jeho chování žádný vliv. Nebyla zjištěna závislost na alkoholu či návykových látkách. Nebyly zjištěny žádné projevy, které by svědčily pro některý z typů sexuálních deviací, proto není navrhováno doplnění sexuologického znaleckého zkoumání. Pro smíšenou poruchu osobnosti a zjištěnou míru opilosti byly jeho rozpoznávací i ovládací schopností v době skutku sníženy maximálně o 1/3, tedy nepodstatně. Z hlediska psychiatrického lze jeho motivaci k činu vysvětlit impulzivitou a egoistickým nastavením, kdy v daný okamžik mohl činem řešit svou frustraci, nespokojenost, naštvání, či diskomfort - nebo se jednalo pouze o okamžitý nápad v terénu opilosti - která jeho impulzivitu dále zvýraznila. Disociální osobnostní terén ho pak mohl vést k okamžitému jednání, bez ohledu na okolí, následky, bez emočního doprovodu. Z psychiatrického hlediska, s ohledem na zjištěnou osobnostní poruchu, při absenci další závažné duševní poruchy či onemocnění, není aktuálně na místě opatření ve formě ochranně léčby psychiatrické ústavní. Tato forma léčby by neplnila svůj účel. Nicméně nabízí se ochranná léčba psychiatrická v ambulantní formě, a to k jeho korekci, edukaci a psychoterapeutickému vedení s ohledem na jeho patologicky strukturovanou osobnost - nikoliv ke korekci těchto osobnostních projevů, které jsou léčbou neovlivnitelné, ale podávání psychofarmak, nejlépe v depotní/injekční formě by sloužilo ke korekci impulzivity a agresivity. Dále by bylo v rámci této formy léčby možno jej edukovat ohledně užívání alkoholu, který v kombinaci s jeho osobnostní strukturou vede k agresivnímu a zcela nevyzpytatelnému chování. Jeho schopnosti přijímat korektivní zkušenost je limitována jeho výrazně nevyváženou osobnostní strukturou.

67. **Znalkyně <u>MUDr. Kateřina Černeková u hlavního líčení uvedla,</u>** že obžalovaný A. vykazuje příznaky či projevy svědčící pro diagnózu smíšená porucha osobnosti, zejména vyjádřená rysy disociálními, narcistními, emočně nestabilními a histrionskými. Nebyla zjištěna závislost na alkoholu či jiných návykových látkách, nebyla zjištěna jiná závažná duševní porucha typu psychózy, mentální retardace, demence, autistická porucha apod. Do doby skutku u něj byla přítomna alkoholová opilost, a to v úrovni lehké až maximálně středně těžké, což vychází z vyhodnocení jeho motorických schopností, schopností chůze, vyhodnocování situace. Množství užité marihuany z psychiatrického pohledu nemělo zásadní vliv na jeho psychické funkce a schopnosti. Rozpoznávací i ovládací schopnosti obžalovaného byly v době prošetřovaného jednání ovlivněny alkoholem a užitím marihuany a byly sníženy z forenzního hlediska nepodstatně, maximálně o jednu třetinu. Na základě zjištěné duševní poruchy je namístě ochranná léčba psychiatrická v ambulantní formě, pokud by byla vykonávána během výkonu trestu odnětí svobody, neboť zde je dobrý předpoklad, že by v této formě léčby mohl spolupracovat, kdy jeho osobnostní struktura je medikamentózně nevyléčitelná, nicméně lze medikamenty, psychoterapií, edukací a režimovými opatřeními vést člověka k lepšímu náhledu na své povahové, charakterové rysy, naučit se je ovládat, naučit se zvládat případnou impulzivitu, vznětlivost a také se dá i v této formě léčby pracovat na případném abúzu alkoholu či jiných návykových látek. Pokud jde o motivaci jednání obžalovaného, pak u obžalovaného do popředí vystupuje jeho nevyvážená osobnostní struktura, impulzivita, vznětlivost, která je potencována užitím návykových látek, případně afektivní rozladou, při které se dostane do stavu hněvu, zlosti, jiné zdůvodnění impulzivity a egoistického nahlížení na situace nenašla.

68. Pokud jde o nebezpečnost obžalovaného pro společnost pak obžalovaný je aktuálně nekritický. Bez edukace, psychoterapie, poučení, vedení k náhledu osobnostní struktury mohou obžalovaného i v budoucnosti přivést do dalších problematických situací. Ambulantní forma léčby minimalizuje riziko nebezpečnosti pro společnost. Jeho osobnostní vývoj je z větší míry ukončen. Změna záleží na motivaci, pokud motivovaný není, tak změna není možná. Osobnostní struktura obžalovaného je velmi nevyvážená, ochranná léčba psychiatrická v ambulantní formě by mohla být mnohem více efektivnější a účinnější, pokud by byla vykonávána za výkonu trestu, protože tam by bylo prakticky eliminováno riziko jeho nedocházení, byla by tam zajištěna kontrola nad užíváním medikace, která tlumí jeho negativismus, opozičnictví. Taková léčba změkčí toho člověka a učiní ho přístupnějším

právě k vnímání a následné využitelnosti edukací a psychoterapeutických činitelů na jeho změnu řešení situací, na jeho reaktivitu. Pokud by ochranná léčba ambulantní byla vykonávána na svobodě, pak tam ten účinek nebude, neboť by nemusel úplně pravidelně užívat léky.

69. Pokud jde o znalecký posudek psychiatrický, psychologický, který vyhotovil v roce 2013 psychiatr MUDr. Kušnír, za psychology Mgr. Grosmanová, kdy byl učiněn závěr, že u obžalovaného A. z hlediska psychiatrického je možnost resocializace zachovaná, má za to, že znalci tenkrát zřejmě vycházeli z toho, že obžalovaný byl mladší, s osobností v mladším věku se určitě dá lépe pracovat, určitě neměl tak bohaté zkušenosti s alkoholem, návykovými látkami. Ani nyní neříká, že prognóza vývoje obžalovaného není dobrá, ale opravdu i tenkrát a teď mnohem více záleží na jeho ochotě ke změně. Ani ona nezjistila, že by obžalovaný trpěl závažnou duševní poruchou či onemocněním ve vlastním slova smyslu. Jedná se u něj o poruchu osobnosti, která je sice klasifikována F61, máme ji v mezinárodní klasifikaci nemocí, ale nejedná se o vlastní duševní onemocnění ve smyslu schizofrenie, mentální retardace, autistické poruchy nebo závažné formy deprese apod. Jsou u něj přítomny výrazně nevyvážené patologické osobnostní charakterové změny.

70. **Znalec PhDr. Petr Štěpaník** doplnil psychiatrický nález o rozbor osobnosti obžalovaného a uvedl, že intelekt obžalovaného se nachází při spodní hranici průměru, jeho paměťové schopnosti jsou neporušené. Jeho osobnost je patologicky strukturovaná, charakterizována zejména *emoční* nestabilitou, impulzivitou, egocentrismem *a* tendencí k manipulativnímu chování. V popředí jsou přítomny výrazné rysy narcistické, histrionské a emočně nestabilní v celkovém rámci disociálního vzorce chování. Má tendenci k manipulativnímu jednání a obhajuje své chování racionalizací a minimalizací vlastního podílu na konfliktech. Nápadná je masivní investice energie do potlačení afektů, kdy při jejich delším potlačování roste pravděpodobnost lability. Vysoká je pak pravděpodobnost krátkých a masívních výbuchů. Dále je přehnaně zaujat sebou samým, má nafouknutý pocit vlastní ceny, který dominuje ve vnímání okolního světa. Pokud jeho okolí nepotvrzuje ujištění o jeho vysoké hodnotě, mohou se objevit antisociální tendence.

71. Z psychologického hlediska může být motivace jeho jednání komplexní a vycházet z několika vzájemně provázaných faktorů, které ovlivňují jeho vnímání, emoční regulaci a interakce s okolím. K těmto faktorům patří egocentrismus a sebestřednost, kdy se jeho osobnost vyznačuje silnými sebestřednými rysy a tendenci vnímat vlastní potřeby jako nadřazené potřebám druhých. Tato sebestřednost může vést k chování, které se soustředí především na vlastní prospěch, bez ohledu na důsledky pro ostatní. V takových případech může jednat impulzivně a uspokojovat své aktuální potřeby či touhy, aniž by zvažoval morální nebo právní důsledky. Dalším faktorem je impulzivita a nízká emoční kontrola, resp. výrazná impulzivita a omezené schopnosti kontroly reakcí v zátěžových situacích. Emoční nestabilita a sklon k rychlým, nepromyšleným reakcím mohou *přispět k agresivnímu či násilnému chováni v okamžicích frustrace, hněvu nebo* konfliktu, aniž by uvažoval *o* následcích *svého* jednání. Mezi další faktory náleží jeho narcistické a manipulativní rysy. Vykazuje *tendence* k manipulativnímu chování a zkreslování reality, což naznačuje, že může jednat *s* úmyslem dosáhnout uznání, pocitu kontroly nebo dominance nad druhými. Narcistické rysy jako je přehnané sebevědomí a touha po obdivu, mohou vést k tomu, že se pokouší ovládat nebo zastrašovat své okolí, což může v některých případech vyústit až v násilné projevy, pokud má pocit, že není dostatečná respektován nebo uznáván. Dalším faktorem je potřeba řešit napětí a frustraci, kdy se s největší pravděpodobností uchyluje k násilí a konfliktům jako prostředku pro vybití nahromaděného vnitřního napětí nebo frustrace. Vykazuje rigidní myšlenkové vzorce *a omezenou* emoční hloubku, což může přispívat k tomu, že není schopen zpracovávat nebo regulovat *své* emoce konstruktivně *a* uchyluje se k násilí jako způsobu řešení nepříjemných emocí. Posledním faktorem je pak tendence k externalizaci viny, kdy obžalovaný má sklon připisovat vinu vnějším okolnostem nebo druhým. Tento rys - který se projevuje v jeho verbálním projevu i testově - naznačuje, že se může vyhýbat zodpovědnosti za své činy a snadno omlouvat své agresivní nebo impulzivní jednání vlivem okolí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

72. K obecné věrohodnosti obžalovaného znalec uvedl, že její psychologické aspekty jsou sníženy. Vykazuje sklony ke zkreslováni obrazu o sobě, a to jak směrem k přeháněni vlastních pozitivních vlastností, tak ke zkreslení příběhů ve svůj prospěch. Tato tendence zkreslovat realitu může být motivována potřebou dosáhnout přijetí a uznání, ale rovněž může být projevem manipulativního přístupu. Z hlediska psychologického je nutné jeho výpovědi posuzovat s obezřetností, jelikož mohou být upraveny tak, aby se vyhnul odpovědnosti nebo zmírnil svou vinu.

73. V souvislosti s možnostmi resocializace obžalovaného znalec poukázal na to, že je osobností výrazně *nepřizpůsobivou* s povahovou anomálií v úrovni poruchy osobností. Může být schopen sociálního učení, ale v rozhodující míře pouze ve vazbě na vlastní, úzce egoisticky vymezené potřeby. Má výrazně fixován vadný adaptační styl, malou přístupnost korektivním vlivům, minimální ochotu identifikovat se s cíli resocializačních programů. Resocializační efekty lze předpokládat spíše jen teoreticky. Testové výsledky (HCR-20) poukazují na vysoké riziko recidivy násilného chování. Dosáhl celkového skóre 32 bodů, což značí výrazné zatížení rizikovými faktory, a to zejména v anamnestické oblasti, kde získal 17 bodů z maximálních 20. Toto vysoké skóre naznačuje přítomnost stabilních rizikových faktorů jako jsou dřívější trestná činnost a neschopnost přizpůsobit se společenským normám. V oblasti klinických položek dosáhl 7 bodů, což ukazuje na přetrvávající psychické charakteristiky, které mohou přispět k násilnému chování, včetně impulzivity a emoční nestability. Ve škále zvládáni rizik dosáhl 8 bodů, což naznačuje obtíže v efektivním zvládání krizových a stresových situací mimo kontrolované prostředí. Jeho osobnostní profil (jak vyplynul z několika dalších testů), je charakterizován egocentrismem, impulzivitou, agresivními a manipulativními rysy. Bez strukturovaného a kontrolovaného prostředí, které by podpořilo jeho adaptaci na společenské normy, zůstává vysoké riziko recidivy násilného chování. Jeho resocializace tedy bude vyžadovat komplexní a dlouhodobý přistup, aby byla šance na pozitivní změnu. Avšak vzhledem k vysokému skóre rizikových faktorů a omezeným schopnostem zvládání krizí je pravděpodobnost trvalé resocializace nízká, zejména pokud nebude přítomná vnitřní motivace ke změně, což se k nízké míře empatie nedá příliš předpokládat.

74. **Znalec <u>PhDr. Petr Štěpaník</u>** u hlavního líčení uvedl, že intelekt obžalovaného je v pásmu širší populační normy, jeho paměťové schopnosti jsou neporušené, osobnost obžalovaného je patologicky strukturovaná, charakterizovaná emoční nestabilitou, impulsivitou, egocentrismem a tendencí k manipulativnímu chování. V popření jsou také výrazné rysy narcistické, histrionské a emočně nestabilní v celkovém rámci disociálního vzorce chování.

75. Již v předchozím znaleckém posudku bylo uzavřeno, že v případě obžalovaného jde o osobnost nezralou, nevyváženou ve své struktuře, povrchní, flegmatickou, impulsivní, byly u něj shledány materiálně hedonistické motivy. Obžalovaný A. byl mladý, sportovec, výřečný, předchozí výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nevedl k tomu, aby nabyl korektivní zkušenost. Po prvním výkonu trestu odnětí svobody se dopouští další trestné činnosti. Hodnocení možnosti resocializace u obžalovaného zůstává vysoké riziko recidivy násilného chování, nevedlo nic k jeho nápravě a jeho schopnost resocializace vnímá velmi nízkou až nulovou. Resocializaci v jeho případě problematizuje jednak anamnéza obžalovaného, kde se mu napočítají body týkající se předchozích odsouzení, předchozího typu trestné činnosti, jednak klinická anamnéza, to znamená, že se vyvinul s poruchou osobnosti. Porucha osobnosti byla zjištěna nejen klinicky, pozorováním, rozhovorem, ale byly výrazné nálezy v psychodiagnostických metodách, které potvrzují přítomnost narušené osobnosti - v celém posuzování de facto nezbylo, než na základě těchto zjištění jeho schopnost resocializace snížit. Možnost resocializace není nulová, ale blížící se nule, protože obžalovaný nemá vnitřní motivaci ke změně, má nízkou empatii a nedá se předpokládat, že by to chtěl nějakým způsobem změnit.

Hodnocení důkazů

76. Obžalovaný A. spáchání trestného činu v přípravném řízení i u hlavního líčení popřel.

77. Obžalovaný David A. v přípravném řízení do protokolu o výslechu obviněného dne 12. 8. 2024 uvedl, že dne 10. 8. 2024 byl od rána v práci. Vykonával práce na střechách pro stavební firmu Jiřího S. Domů se vrátil kolem 15:04 hodin. Snědl polévku, osprchoval se a telefonicky se s Jiřím S. domluvil na tom, že se sejdou na S. zahradě, kde si společně ugrilují něco k jídlu a popijí. Dorazil k němu kolem 16:30 hodin. S. právě dokončoval grilování. Z lednice si vzal pivo a přes Foodoru objednal sedmičku vodky Finlandia, 6x RedBull a dvě 12° piva Radegast. Mezitím jedl a pil to jedno pivo. Pak na zahradu přišel Petr I. s Liborem. Oba už byli opilí. Pak všichni kromě Petra I., který říkal, že už má dost, popíjeli objednanou vodku. Vypili asi 3/4 láhve, když S. vymyslel, že půjdou k Liborovi, u něhož se budou chovat tak, jak on se chová u něho. S. si z něho dělal legraci z důvodu jeho předchozí trestné činnosti, kdy měl v roce 2013 něco podpálit. Dále mu S. z recese říkal, že Libor má na zahradě králíkárnu, že ji může zapálit a bude spokojený. S. k Liborovi vzal s sebou svého psa - staforda. Po příchodu na zahradu si sedli do posezení, pergoly. U králíkárny stála jemu neznámá žena - poškozená Milada K. Ta začala křičet kvůli psům, kteří se napadali. V pergole se dál popíjelo. S. pak objednal další sedmičku vodky a nějaké pivo. Když vypili asi polovinu z láhve, vydal se se S. do restaurace Hrad, kde vypili jedno pivo a po 30 minutách se vrátili na Liborovu zahradu, kde bylo hlučno. Popíjeli. Psi se prali, Liborův pes byl celý pokousaný až do krve. V tu chvíli začali S. psa zajímat králíci v králíkárně. Pořád na ně štěkal. S. nenápadně pootevřel dvířka králikárny. On pak vstal a otevřel dvířka úplně, vytáhl jednoho králíka a hodil ho psovi. S. ho následoval a hodil psovi dalšího králíka. Pes je zakousl. Pak to S. zopakoval ještě s dalším králíkem. Myslí si, že psovi takto předhodili tři, nejvýše čtyři králíky. Milada si toho všimla a začala řvát. Řvala hlavně po S. Ve chvíli, kdy se se S. dohadovala, šel do garáže, v níž našel asi 10 litrový, černý, plastový kanystr. Vzal ho a trochu benzínu vylil na králíkárnu a zapálil ji zapalovačem. Cítil, že šlo o benzín. Neví, proč to udělal. Králikárnu příliš benzínem nepolil, nehořela hodně. S. někde našel hadici a hned ji uhasil. Potom stáli u králíkárny. Milada byla naštvaná už i na něho. Na to vzal kanystr a benzín z něj chrstnul na ni, ne s úmyslem ji zapálit, ale jen ať je ticho, ať tolik neřve. Jak se pak vznítila, nemá tušení. Jen ví, že když hořela, a to docela hodně, tak řvala, ležela na zemi. Snažil se ji uhasit tak, že ji svým tělem zalehával. Z toho má popáleniny pod břichem a na pravém lýtku. Miladu viděl, až když hořela. Neviděl, jak začala hořet. Myslí si, že se byl vyčůrat někde mezi stromy. Obviněný současně vyhotovil nákres, kde se v tu dobu jednotlivé osoby nacházely. Miladu spatřil hořící ležet na trávě mezi posezením a garáží. Libor seděl pořád na svém místě a koukal na ni. S. stál před posezením a díval se, co se děje. Byl od ní vzdálen asi 7 m, chviličku se díval a stál, protože byl v šoku. Po jejím uhašení Petr I. pobíhal okolo a S. začal sbírat všechny věci, které tam měli, jako by chtěl zahladit stopy. Vzal půlky, z nichž pili, kanystr, který ležel někde mezi králíkárnou a stolem. Myslí si, že vzal i popelník. Kanystr začal čistit svým tílkem, jako by z něho chtěl odstranit otisky prstů. On pak vzal Liborův telefon, který podal S. s tím, ať volá sanitku. Neví, proč ji nezavolal sám. Když S. dotelefonoval, posbíral plastové půlky, nějaké plechovky od RedBullu, na kterých „mohlo asi něco“ zůstat a z místa i s I. odešli. Do kůlny, kde nalezl kanystr, šel proto, aby mohl králikárnu zapálit. Miladu polil benzínem, když stála asi 3 metry od králikárny, mezi ní a posezením. Ona se pak začala rozčilovat, proč to dělá a šla si sednout na lavici. Polil jí v horní polovině těla, v oblasti prsou. Když spatřil, že hoří, tak prvně ještě stála u lavice, pak už ležela. Celou dobu křičela. V době, kdy Milada hořela, se na stole nacházely plastové půlky, plechovky od RedBullu, láhev vodky, možná láhve od piva, cigarety, snad nějaký zapalovač. To se ale jen domnívá.

78. U hlavního líčení na svou obhajobu uvedl, že dne 10. 8. 2024 byl od rána v práci. Okolo 3. hodiny začali pít u S. na zahradě. Nejdřív tam byli sami dva se S. a potom přišel Petr I. a Libor M. Když přišli, byli dost opilí, přesto pokračovali v pití. S. pak vymyslel, že půjdou k němu na zahradu, aby ukázal, jaký je hostitel. S. řekl ve srandě, ať tam jde, že si může zapálit králíkárnu. Když přišli na

místo, tak od začátku byl problém se psy, kteří se na místě nacházeli, protože S. si vzal s sebou stanfordského teriéra. Na zahradě byl pes od M., od začátku po sobě vyjížděli. Když na místo přišli, tak Milada měla od začátku problém se S. i jeho psem, byla agresivní, řvala směrem ke S., naznačovala, že by mu chtěla dát facku, ale potom, když jí nalili panáka, se uklidnila. Přišli tam, vypili zbytek vodky. Mezitím S. objednal přes společnost Foodora další vodku, kterou přivezli, možná i nějaká piva. Sedli si tam v altánu. Během této doby šli se S. do asi 500 metrů vzdáleného zařízení Penzion Hrad, kde vypili jedno pivo a zdrželi se tam asi půl hodiny. Po té době se vrátili zpět na místo, kde zábava pokračovala, bylo tam hlučno. I. se snažil nějakým způsobem osahávat Miladu. Zase seděli na zahrádce pod tou pergolou - on, M., I., Milada, S. Králíkárnu měl před sebou. Po celou dobu měl pes S. Rony problém s králíkárnou a s králíkama, furt štěkal a chtěl ty zvířata zakousnout. No a když tam přišli, tak po nějaké době S. i jeho napadlo, že mu prostě toho králíka pustí, podívali se na sebe a „telepaticky si to odkývali". Prvního králíka pustil asi S., oddělal jakoby kličku od ohrádky, druhého on, možná i třetího, to přesně neví. Když byli vypuštěni, tak pes Rony ty králíky hned zakousnul. Byla to hloupá sranda. To se nelíbilo Miladě a přišla do toho prostoru králíkárny a začla hlavně na S. hulákat, křičet, jako že co to dělá a začli se tam dohadovat. V tu chvíli šel vedle do kůlny. Chtěl tam najít něco, asi benzín, aby mohl tu králíkárnu zapálit. Neví proč. Asi chtěl pokračovat v té hloupé srandě. Našel kanystr s benzínem a vrátil se zpátky. Králíkárnu z levé strany trošku polil benzínem a následně zapálil. Zapálil to zapalovačem, který byl jeho, ale mohl být i od S. Moc extra to nehořelo. Potom začal S., neví, jestli i Milada, králíkárnu hasit, a když se toto dělo, tak Milada už začla být naštvaná i na něj, začla na něj hulákat, proč to dělá a co to vůbec dělá. V tu chvíli vzal ten kanystr s benzínem a myslí, že na ni jednou benzín stříknul nebo chrstnul s úmyslem, aby na něj nekřičela, aby prostě byla ticho, chtěl ji takto umlčet. Benzínem jí polil horní polovinu těla, mohlo to být na hrudník, mohlo to být na hlavu. Milada přestala a šla si asi sednout. Po tom všem se situace uklidnila, neví, jestli si šli všichni sednout, ale uběhla nějaká doba.

79. V té době se šel vyčůrat, a když byl vzdálený od toho altánu, neví, jak daleko, tak se začlo něco dít, začal být hluk, otočil se a viděl, že Milada hoří. Neví, jak k tomu došlo. Buď si zapalovala cigaretu, jak byla opilá, nebo nedopatřením, nebo jí někdo pomohl, ale je to jen jeho domněnka. Za stolem seděl M., ten ale nevěděl o okolí, vůbec nevnímal, a kolem ní stál I. a S. Milada hořela v horní polovině těla, křičela, neví, jestli spadla nebo ji povalil on, když se jí snažil tělem hasit. I. se S. stáli, koukali na ni, byli asi v šoku, nedělali vůbec nic, tak na ně začal křičet, aby začli něco dělat. Rozběhl se směrem k Miladě a pokusil se ji svým tělem nějakým způsobem uhasit, to však nešlo, a potom když už skoro přestala hořet, tak ji někdo políval hadicí nebo na ni něco vylil. To, jak začla hořet, neviděl. Vzdálil se tam, kde se chodilo čůrat, proto dedukuje, že byl čůrat. Jiný důvod, proč by z místa odešel, není. Na plánku na č. l. 148 obžalovaný vyznačil pozice poškozené a svědků.

80. Pak začal být na místě zmatek. Libor M. na zapálení Milady nereagoval. I. tam pobíhal. S. mu dal do ruky psa, aby s ním šel dál, aby se mu něco nestalo a začal hledat telefon, kterým by mohl přivolat pomoc. S. zprvu stál a koukal na poškozenou a až potom, když na něj zařval, tak se začli starat o vodu. Začal hasit sám, ale oheň dohořel jako kdyby sám. Pokusil se Miladu zalehnout vlastním tělem. S. se ji pokoušel dohašovat vodou, ale to už bylo v tu chvíli zbytečné. Viděl před M., který nevnímal, telefon, vzal jeho telefon a chtěl po M., aby telefon odemkl, on nějak procitl a telefon zpřístupnil. Pak podal telefon S. a ten následně zavolal pomoc. Když to proběhlo, tak S. vzal kanystr s benzínem, začal jej otírat tílkem, jako by chtěl otřít otisky prstů, a potom ze stolu začal sbírat věci, které tam byly, což byly plastové kalíšky, které Milada donesla, myslí si, že vzal popelník, prostě všechno, co bylo na stolu a odnesl to. Sanitku volal S. Neví, co konkrétně S. odnesl, ale ví jistě, že na stole byla spousta věcí, byly tam plastové půlky, které donesla Milada, ze kterých se pilo, velký popelník s nedopalky, byly tam možná nějaké okurky, a když viděl fotky z ohledání místa činu, tak na místě nezůstalo vůbec nic, takže všechny věci, které tam byly, musel S. odnést. Milada, než přijela sanitka, ležela na zemi a sténala. Neví, proč z toho místa odešli. V podstatě už nemohli nic udělat, nějak ovlivnit její záchranu a slyšeli, že letí vrtulník. Vrtulník přistál kousíček od toho pozemku na travnaté ploše.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

81. Na úvod hodnocení důkazů je třeba uvést, že ke zkoumané události došlo dne 10. 8. 2024 v době od 19:45 do 20:00 hodin na zahradě za rodinným domem čp. xxx na ul. xxx ve xxx, kam byl obžalovaný A. pozván s Jiřím S. a Petrem I. na posezení k Liboru M., kde se nacházela i poškozená Milada K. Před příchodem na zahradu u Libora M. obžalovaný A. se svědky S., I. a M. už popíjeli alkohol u S. na zahradě. Obecně lze uvést k průběhu pobytu obžalovaného A. na zahradě u Jiřího S. a k jeho přesunu na zahradu Libora M., že lze vyjít z výpovědi všech svědků, kteří průběh pobytu na zahradě u S. a poté u M. popisovali. Přesun a odchod na zahradu Libora M. je zadokumentován i na videozáznamu z bezpečnostních kamer.

82. Po příchodu na zahradu u Libora M. opět společně konzumovali alkohol. Z výpovědi Jiřího S., Milady K., Petra I. a Libora M. bylo prokázáno, že v průběhu návštěvy provázené konzumací alkoholu a již vzrušenými názorovými výměnami nejprve udeřil obžalovaný A. již notně opilého hostitele Libora M. do tváře takovou intenzitou, že upadl na zem a poté udeřil rovněž družku hostitele - poškozenou K. O této skutečnosti vypovídal v přípravném řízení zejména Jiří S., který uvedl, že obžalovaný udeřil Libora M. tak, že upadl na zem a poté udeřil i Miladu K. To, že obžalovaný A. udeřil Libora M. potvrdili i Petr I. a Milada K. Libor M. uvedl, že mu o napadení ze strany obžalovaného řekli Milada K. a Petr I., sám si na to nepamatuje.

83. Následně obžalovaný A. spolu se svým blízkým kamarádem Jiřím S., který na posezení s sebou vzal psa rasy Americký stafordširský teriér, z nedaleké králíkárny postupně vytáhli několik králíků a předhodili je tomuto psovi, který je okamžitě zakousl. Tuto část skutkového děje obžalovaný A. doznal a dále o této skutečnosti vypovídali svědci Petr I., Jiří S. a Milada K. Libor M. pak uvedl, že na druhý den na místě činu našel mimojiné mrtvé králíky. Mrtví králíci jsou patrní i na protokolu o ohledání místa činu.

84. V návaznosti na hlasitý odpor Milady K. proti takovému počínání, odešel obžalovaný A. do blízké kůlny, kde našel plastový kanystr o objemu 10 litrů s automobilovým benzínem, s nímž přišel ke králíkárně, kterou v její levé boční části polil, a stejně tak benzínem polil i samotnou Miladu K. - oděnou do tílka, kraťasů a spodního prádla - a to primárně v oblasti obličeje a trupu, načež po odchodu Milady K. do altánu zapalovačem králíkárnu zapálil a následně sledoval její hašení.

85. Z obhajoby obžalovaného A. vyplynulo, že obžalovaný část žalovaného jednání doznává - příchod na místo činu, konflikt s poškozenou K. kvůli psům a to, že konflikt zesílil poté, co se S. začali vytahovat z králikárny králíky a začali je házet psovi, který je na místě okamžitě zadávil. Dále doznává, že šel do garáže pro kanystr s benzínem a to, že polil králikárnu a tuto zapálil. Nakonec doznává i to, že benzínem polil přímo poškozenou s tím, že dávku benzínu jí směřoval na horní polovinu těla - oblast prsou a obličeje, byť uvádí, že nejdříve polil benzínem králikárnu, tuto zapálil a teprve pak polil benzínem poškozenou K. Jako důvod uvádí, že na něj poškozená křičela a tímto způsobem chtěl docílit, aby přestala křičet a byla ticho. Nad rámec uvedeného uvádí, že se před hlavním konfliktem na místě činu se S. vzdálili ze zahrady do blízké restaurace, což je zadokumentováno i na fotografiích z telefonu obžalovaného.

86. Následně však obžalovaný A. popírá, že by poškozenou K. zapálil. Na svou obhajobu uvedl, v přípravném řízení i u hlavního líčení, že v době, kdy poškozená vzplanula, se pod pergolou nenacházel, byl se vymočit, nebo byl na místě, kde se chodilo močit a zpovzdálí najednou viděl, že poškozená K. začala hořet. U hlavního líčení pak spekuloval, že si to mohla způsobit sama tím, jak si zapalovala cigaretu, jak byla opilá, či nedopatřením, nebo jí někdo pomohl, ale sám to označil za domněnku.

87. Pokud jde o svědky, pak se na místě činu vyskytovali kromě obžalovaného A. a poškozené Milady K. pouze Libor M., Petr I. a Jiří S. Nikdo další se na místě samém v době spáchání činu nenacházel.

88. Pokud jde o svědeckou výpověď poškozené Milady K., tak přestože se jedná o poškozenou, která se nacházela přímo na místě, kde došlo k jejímu zapálení, tak si s ohledem na utrpěné trauma nepamatuje, jakým způsobem vzplanula - poškozená má dokonce za to, že ji někdo polil vodou. Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

Poškozená K. se až po několika týdnech probrala v nemocnici. O průběhu návštěvy obžalovaného A. a Jiřího S. si moc nepamatuje, nicméně i ona uvedla některé skutečnosti, které vylučují, že by si zapálení způsobila sama v opilosti neopatrnou manipulací s cigaretami nebo zapalovačem. Poškozená výslovně uvedla, že si cigarety zapalovala na jiném místě než pod pergolou, kde seděla a před soudem předvedla, jakým způsobem si běžně cigarety zapaluje - poškozená si při ukázce zapalování cigarety umístila „jakoby" zapalovač před obličej standardním, obvyklým způsobem, aniž by „fiktivním" zapalovačem zavadila o oděv, či pokožku. I tato část její výpovědi, kromě dalších důkazů, zejména z oblasti odborného zkoumání, vylučuje, že by si zapálení způsobila v dané situaci sama. Polita byla tak, že většina látky jí šla na obličej. Poškozená se dále vyjádřila ke zdravotní újmě a k utrpení, kterému byla vystavena, což bude pojato v části týkající se odůvodnění nároku na náhradu škody. Poškozená K. vypovídala v přípravném řízení i u hlavního líčení prakticky shodně, soud neshledal žádné důvody proto, aby její výpověď hodnotil jako nevěrohodnou.

89. Svědek Libor M. byl v podnapilém stavu a k okamžiku zapálení poškozené K. se nebyl schopen vyjádřit. Z výsledku dechové zkoušky vyplynulo, že v jeho dechu bylo naměřeno 3.21 promile alkoholu (což představuje těžkou opilost). Z jeho výpovědi bylo prokázáno, že mu poškozená K. a Petr I. sdělili, že jej A. praštil a spadl na zem. Libor M. se nicméně vyjádřil k tomu, v jakém stavu našel zahradu a posezení pod pergolou následující den, tedy v době, kdy již v tak silném podnapilém stavu nebyl. Z jeho výpovědi bylo zjištěno, že na místě byla ohořelá králikárna a před králikárnou a u pergoly byly vypálené fleky trávy. Možná byla trochu ohořelá lavice. Pokud u hlavního líčení svědek uvedl, že lavice nebyla ohořelá nebo neví, jestli byla ohořelá a v přípravném řízení uvedl, že *„Já nechápu, proč je ohořelá lavice v pergole, kde ji asi zapálili a proč ta králikárna, to nemohlo vzplanout najednou.",* tak rozpor vysvětlil tokem času. Soud hodnotil výpověď svědka M. a dospěl k závěru, že je třeba vyjít ohledně údajů o ohořelé lavici z výpovědi svědka z přípravného řízení, neboť svědek vypovídal k této skutečnosti v přípravném řízení krátce po činu, tedy s malým časovým odstupem, a skutečnosti ohledně ohořelé lavice si musel lépe pamatovat.

90. Dále byli u hlavního líčení vyslechnuti svědci Petr I. a Jiří S., kteří na jedné straně popsali shodně průběh jejich pobytu na zahradě u Libora M., na straně druhé o vzplanutí poškozené K. vypovídali poněkud odlišně, a to pokud jde o místo, kde ke vzplanutí poškozené mělo dojít. Soud proto jejich výpovědi hodnotil v kontextu všech důkazů a stop zajištěných na místě činu.

91. V přípravném řízení bylo provedeno ohledání místa činu, o kterém byl vyhotoven protokol s fotodokumentací (č.l. 6-41), který byl doplněn úředním záznamem PČR k místu činu s fotodokumentací (č.l. 44-49) a byly tak zadokumentovány nálezové okolnosti na místě samém, tedy na pozemku u rodinného domu č. xxx na ul. xxx ve xxx, především v jeho části za domem kolem zahradního altánu. Na místě byla ohledána jednak dřevěná konstrukce altánu, jehož strany jsou vyplněny lištami, po nichž se po celé ploše pne vinná réva, jež dále přechází na horní část altánu. V altánu je dřevěný stůl ustavený kratší stranou k domu, po jeho delších stranách jsou dřevěné lavice (situace na místě však nenasvědčuje tomu, že by stůl a pravá lavice byly v postavení, jež by odpovídalo nerušenému zahradnímu posezení). Zatímco nohy lavice nalevo stojí na třech cihlách a podélně s levou části altánu s pnoucí se révou (jež se nachází za touto lavicí), stůl je z podélné pozice vychýlen, a to levou zadní části (opět při pohledu od domu) k levé lavici a pravá lavice je zcela mimo svou předpokládanou polohu. Jednak nestojí na cihlách, jež leží chaoticky kolem lavice, a jednak je částečně mimo altán - části stojí na trávě směrem k domu a vůči stolu tak, že je zadní části více vpravo. Část travnaté plochy v bezprostřední návaznosti na betonovou plochu altánu směrem ke kůlně nese známky „vypálení" (což plyne explicitně z úředního záznamu PČR ze dne 11. 8. 2024 vztahujícího se k místu činu s fotodokumentací na č. l. 44-49; z něho také plyne, že část listů vinné révy, která se vine po horní části altánu, je seschlá). Ve vzdálenosti přes 2,5 m nalevo od altánu, resp. od jeho levé strany s pnoucí se révou, se nachází králíkárna, jejíž kratší boční strana směřující k domu vykazuje zjevné známky ohoření. Před touto částí králíkárny byl z půdy odebrán

vzorek k chemické analýze. V bezprostřední blízkosti králíkárny se nachází ohořelý králík, další mrtvý králík se nachází na pozemku v trávě. Napravo od altánu se nachází zahradní hadice s napojením na objekt dřevěné chatky.

92. Je tak objektivně zjištěno, jak to na místě samém po činu vypadalo, kde se nacházela králikárna, posezení pod pergolou, garáž, co se všechno nacházelo pod pergolou, konkrétně posunutá a shozená lavice, jsou zde patrná i místa, kde působil oheň, což je důležité právě pro posouzení, zda a která svědecká výpověď odpovídá realitě, protože působení ohně je patrné nejen u králikárny, ale také u posezení pod pergolou, konkrétně jsou zde popsány např. uschlé listy vinné révy. Dále soud poukazuje na část výpovědi svědka M., který popsal v přípravném řízení ohoření lavice pod pergolou. Tyto zajištěné důkazy pak vedou logicky k závěru, že pravdivá a odpovídající skutečnosti je právě výpověď svědka S. z přípravného řízení.

93. Je to totiž svědek S., který v přípravném řízení popsal, mimo jiné, to, že obžalovaný začal polévat levou stranu králíkárny benzínem. Milada to viděla a šla k němu. Když stála u něj, chrstl jí jednou benzín do obličeje. Křičel na něho, že to přehání a Miladu odvedl od králíkárny, aby se šla převléct nebo se utřít. Ta si ale jen sedla do altánu. Mezitím obžalovaný škrtl zapalovačem a zapálil králíkárnu. Hořelo i na zemi. Začal hasit králikárnu. Když zastavil vodu a přicházel zpět k posezení, k lavici, kde seděl obžalovaný s Miladou, tak zaslechl škrtnout zapalovač a když zapalovač škrtl podruhé, tak obžalovaný udělal pohyb směrem k Miladě, která vzplála v oblasti od hrudníku přes tvář. Začala křičet, byla celá v plamenech, postavila se a začala couvat. Obžalovaný stál jako opařený, I. byl taky v šoku. Nakonec za ním přišel obžalovaný i se psem a pořád chtěl jít pryč. Psa mu vytrhl a odešel. Obžalovaný šel taky. I. už byl někde před nimi, ale to už přistával vrtulník. Pak se obžalovaného dokonce ptal, co to udělal, proč to udělal, a řekl mu, ať se sebere a jde pryč. Obžalovaný huhňal, že neví proč, neví co, a odešel. Myslí si, že obžalovaný škrtl zapalovačem. Neví, proč to udělal.

94. Svědek S. ve své výpovědi v přípravném řízení kromě skutečnosti, že viděl jak obžalovaný nejdříve polil králikárnu, nato poškozenou K. a teprve pak zapálil králikárnu a pak viděl sedět obžalovaného A. vedle poškozené Milady K., pak zaslechl dvojí škrtnutí zapalovače a když zapalovač škrtl podruhé, tak obžalovaný udělal pohyb směrem k Miladě, která vzplála v oblasti od hrudníku přes tvář a začala křičet, uvedl i další skutečnosti, které usvědčují obžalovaného A. ze spáchání žalovaného trestného činu. Soud zde poukazuje na výpověď svědka, že se při odchodu obžalovaného ptal, proč to udělal, a obžalovaný mu sdělil, že neví. I tato skutečnost svědčí tomu, že svědek S. bezprostředně celou situaci na místě vyhodnotil tak, že to byl právě obžalovaný A., který se útoku vůči tělu poškozené dopustil. Je třeba poukázat i na výpověď svědka Petra I., který uvedl, že obžalovaný A. často hovořil o tom, že by někoho podpálil a po zkoumané události mu S. ještě volal a říkal, že A. zas „jeblo v hlavě“.

95. Svědek S. u hlavního líčení část výpovědi, ve které popisoval dvojí škrtnutí zapalovače a pohyb ruky obžalovaného A. směrem k poškozené K., poněkud relativizoval v tom smyslu, že se hýbali oba (obžalovaní i Milada) a neví, kdo Miladu zapálil. Pokud v přípravném řízení uvedl, že se obžalovaného ptal, proč to udělal, pak u hlavního líčení uvedl, že tuto otázku směřoval k zapálení králikárny, nikoli poškozené K. Takto modifikované výpovědi svědka S. soud neuvěřil. Svědek S. po přečtení výpovědi z přípravného řízení týkající se zapálení poškozené odpovídal vyhýbavě, tvářil se, že nerozumí otázce. Vysvětlení svědka S., že dotaz na obžalovaného směřoval pouze na zapálení králikárny v situaci, kdy na místě hořel živý člověk, odporuje elementární logice i zásadám životní zkušenosti a nelze jej považovat za nic jiného než za účelovou snahu svědka zamlžit skutečný průběh událostí. Soud proto tuto část výpovědi svědka z hlavního líčení hodnotí jako účelovou, učiněnou v úmyslu pomoci obžalovanému v jeho procesní situaci. Obžalovaný A. a Jiří S. jsou kamarádi, jsou společně stíháni i v jiné trestní věci (usnesení PČR, KŘP MSK, ÚO F-M, 1. OOK F-M č.j. KRPT-319592-67/TČ-2023-070271-119), což vysvětluje změnu výpovědi svědka S. u hlavního líčení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

96. Po vyhodnocení stop zajištěných na místě činu dospěl soud k závěru, že stopy zajištěné na místě činu odpovídají údajům uvedených ve výpovědi svědka S. z přípravného řízení.

97. Soud shrnuje, že v případě hořící králíkárny bylo zjištěno požární ohnisko na její levé straně zvenčí. O poloze tohoto požárního ohniska kromě výpovědi obžalovaného A. a svědeckých výpovědí S. a Petra I. svědčí také ostře ohraničená stopa hoření na části levé stěně králíkárny (foto č. 15 na čl. 17), která patří podle odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru Ms kraje Ostrava mezi základní charakteristické znaky hoření akcelerantu, a stopy hoření na trávníku u této stěny. Při ohledání místa policejním psem na vyhledávání akcelerantů hoření byla na zemi u levé stěny králíkárny označena chemická stopa možného akcelerantu. Výsledky ohledání místa policejním psem určeným k vyhledávání akcelerantů jsou uvedeny v dokumentu záznamu použití služebního psa (čl. 43). Na místě značení psa byla odebrána chemická stopa č. 1, která byla následně vyhodnocena v rámci znaleckého zkoumání (čl. 338-342), kdy bylo zjištěno, že tato stopa obsahuje směs těkavých hořlavých látek, charakteristickou pro automobilové benzíny. V místě tohoto kriminalistického ohniska nebyl podle odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru při ohledání Policií ČR zjištěn žádný možný technický zdroj inicializace.

98. Místo vzniku požáru v případě zapálení poškozené K. bylo stanoveno na její přední polovinu těla, což odpovídá zjištěnými zraněními na celé přední polovině těla od obličeje dolů a ohořením oblečení (věci byly vydány Fakultní nemocnicí v Ostravě čl. 640). K zapálení poškozené K. došlo vzhledem ke zraněním a poškozením oblečení v její přední polovině těla. Použití kapalného akcelerantu automobilového benzínu bylo potvrzeno při expertním zkoumání oděvních součástek poškozené K. Ke zkoumání byl předložen černý plastový kanystr, který byl vydán Liborem M., v kterém se nacházelo 3100 ml automobilového benzínu. Analýzou oděvních svršků označených jako věci číslo 3, 4, 5, 6 a 7 (čl. 338-342) bylo zjištěno, že obsahují směs těkavých hořlavých látek charakteristických pro automobilové benzíny.

99. Stopy zjištěné na místě požáru jsou v souladu s popisem událostí tak, jak ji podal svědek Jiří S., kdy stopy na místě činu odpovídají zapálení poškozené K. polité akcelerantem v důsledku použití zdroje otevřeného ohně právě v prostoru pergoly. V ohnisku požáru uváděném svědkem S. byl zjištěn nepřirozený posun odstrčení dřevěného stolu a také lavice (foto č. 038 na čl. 25). V této souvislosti soud poukazuje na to, že poškozená K. uvedla, že v době polití jí neznámou látkou stála u altánu a lavice stolu byly v době činu podloženy cihlami. V blízkosti směrem k chatce byla nalezena zahradní hadice, ke které Jiří S. uvedl, že ji použil k jejímu hašení. Stanovení prostoru pergoly jako místa, kdy došlo k zapálení poškozené K., nasvědčuje také svědecká výpověď Libora M. z přípravného řízení, který následně pod pergolou zjistil stopy ohoření lavice. O plamenném hoření v prostoru pergoly dále svědčí skutečnosti zjištěné Policii ČR na místě za denního světla dne 11. 8. 2024, kdy byly v části pergoly blíže k chatce zjištěny seschlé a zčernalé listy vinné révy a stopy hoření (vypálená tráva) v prostoru mezi pergolu a kůlnou (fotografie na čl. 46 až 48).

100. Naproti tomu nálezová situace na místě činu neodpovídá tomu, jak vzplanutí poškozené K. popisoval svědek Petr I. Pokud Petr I. uvedl, že k zapálení poškozené K. došlo krátce po jejím polití akcelerantem a že měla v té době stát ve vzdálenosti asi 1-2 m při pravé straně králíkárny, pak stopy zjištěné na místě požáru těmto informacím neodpovídají. V uváděném svědeckém ohnisku se jednak fyzicky nacházel provizorní kovový stůl s nádobami a stojící láhev piva zabírající většinu prostoru ve vzdálenosti asi 1-2 m před pravou stranou králíkárny (foto č. 017 na čl. 18). Dále se zde nacházely umělohmotné kbelíky (hořlavé) a modrá umělohmotná plachta (hořlavá) zavěšená mezi stromem a stěnou kůlny. Na místě tohoto svědeckého ohniska nebyly při ohledání Policií ČR zajištěny žádné stopy po plamenném hoření, žádné stopy po přesunutí, převržení věcí či rozlití kapalin, tedy nebyly zde zajištěny žádné stopy svědčící či nasvědčující tomu, že by zde mohlo dojít k zapálení poškozené. Proti této verzi dále svědčí svědecké informace Jiřího S., který v přípravném řízení uvedl, že k zapálení Milady K. došlo až po několika minutách po jejich polití akcelerantem, kdy se tato měla nacházet v pravé části pergoly a v době jejího zapálení měl již být požár králíkárny

uhašen. Podle odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru stopy požáru zjištěné při ohledání v případě hoření králikárny nasvědčují nízké intenzitě a krátkodobému působení plamenného hoření. Na místě totiž bylo zjištěno pouze minimální lokální poškození lepenky pokrývající levou stěnu králíkárny a dále byly zjištěny jen minimální stopy po působení plamenného hoření na trávníku u levé strany králíkárny, stopy zjištěné na místě požáru tak dle odborného vyjádření svědčí o uhašení požáru králíkárny krátce po jeho iniciaci. Z hlediska odborné praxe Hasičský záchranný sbor konstatoval, že v době iniciace rozlitého kapalného akcelerantu dojde nejprve k prudkému vzplanutí par a následně pak v závislosti na množství a druhu akcelerantu a hořlavosti blízkého materiálu pokračuje plamenné hoření. V případě malého množství akcelerantu a pevných hořlavých látek ve venkovním prostoru, kdy se v daném místě jednalo o lepenkou pokrytou levou stranu králikárny, a trávník, lze důvodně předpokládat výrazné skokové snížení intenzity plamenného hoření již krátce po akceleraci. Tuto verzi příčiny - tedy zapálení poškozené K. polité akcelerantem od hořící králíkárny je tak možné vyloučit.

101. Svědecká výpověď Petra I. týkající se místa zapálení poškozené K. tak není objektivním popisem situace - v tomto směru je třeba konstatovat, že svědek Petr I. byl v době činu ve stavu těžké podnapilosti, sám uvedl, že později nadýchal 2,7 promile alkoholu v dechu, zapálení poškozené nečekal, situaci sledoval ze vzdálenějšího místa.

102. Soud tak uzavírá, že na základě takto vyhodnocených důkazů, zejména s ohledem svědeckou výpověď Jiřího S. z přípravného řízení, s ohledem na nálezové okolnosti na místě činu a zajištěné stopy a s ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, které potvrzují zranění poškozené K. vzniklé v důsledku zapálení, lze dospět k závěru, že obžalovaný A. dne 10. 8. 2024 v době od 19:45 do 20:00 hodin na zahradě za rodinným domem čp. xxx na ul. xxx ve xxx, kam byl spolu s dalšími osobami pozván na posezení, v průběhu návštěvy provázené konzumací alkoholu a již vzrušenými názorovými výměnami nejprve udeřil již notně opilého hostitele do tváře takovou intenzitou, že upadl na zem, načež udeřil rovněž družku hostitele Miladu K., narozenou xxx, následně spolu se svým blízkým kamarádem, který na posezení s sebou vzal psa rasy Americký stafordširský teriér, z nedaleké králíkárny postupně vytáhli několik králíků a předhodili je psovi, který je zakousl, přičemž v návaznosti na hlasitý odpor Milady K. proti takovému počínání, odešel do blízké kůlny, kde našel plastový kanystr o objemu 10 litrů s automobilovým benzínem, s nímž přišel ke králíkárně, kterou v její levé boční části polil, a stejně tak benzínem polil i samotnou Miladu K. - oděnou do tílka, kraťasů a spodního prádla - a to primárně v oblasti obličeje a trupu, načež po odchodu Milady K. do altánu zapalovačem králíkárnu zapálil a následně sledoval její hašení, načež i on si sedl do altánu, a to vedle Milady K., a nejpozději během několika málo minut - srozuměn s tím, že jí tak může způsobit život ohrožující zranění a případně i velice bolestivou smrt - plamenem zapalovače, který přiložil do bezprostřední blízkosti oděvu Milady K. nasáklého benzínem, inicioval požár benzínových par, jehož plameny okamžitě zachvátily oděv Milady K. i povrch jejího těla, kdy se jmenované podařilo dostat z prostor altánu, v jehož blízkosti upadla na travnatou plochu, kde ji následně proudem vody ze zahradní hadice uhasil jeho kamarád, který následně na místo přivolal rychlou lékařskou pomoc.

103. Jednání obžalovaného A. představuje souvislý sled úkonů, které postupně gradovaly až k fatálnímu následku, kdy počáteční vytahování králíků a jejich házení psům vyvolalo reakci poškozené, na níž obžalovaný bezprostředně a cíleně reagoval eskalací násilí. Následné přinesení benzínu, polévání králíkárny i osoby poškozené benzínem, zapálení králikárny a následné přímé zapálení poškozené K. zapalovačem, svědčí o systematickém a stupňujícím se úsilí. Sekvence činů obžalovaného - od vyvolání konfliktu přes použití hořlaviny až po cílené zapálení osoby poškozené - tvoří provázaný celek, z něhož lze spolehlivě dovodit úmysl usmrtit, neboť každý další krok navazuje na předchozí s jasným směřováním k fatálnímu následku. Odejití z místa po provedení těchto úkonů a skutečnost, že domů přišel až po několika hodinách, stejně tak skutečnost, že si ještě telefonoval s Jiřím S., pak potvrzuje vědomí obžalovaného o pravděpodobnosti smrti poškozené. Obžalovaný

A. nečekal na příjezd záchranné služby nebo policie, z místa odchází, stejně tak Jiří S., který před tím ještě nelogicky uklízí stůl. Jiří S. ani při telefonátu na záchrannou službu neříká pravdu ohledně zapálení poškozené. I tyto skutečnosti svědčí tomu, že nechtěli být přímo konfrontováni s policií nebo lékaři záchranné služby, což by jim nevadilo, kdyby ke vzplanutí poškozené došlo bez přičinění jiné osoby.

104. O vině obžalovaného A. svědčí i to, že kromě obžalovaného se nikdo z přítomných na místě nechoval agresivně (kromě Jiřího S. ve vztahu ke králíkům). Libor M. žil s poškozenou jako druh a družka, panovaly mezi nimi neshody, měli se hádat i kritický den, tyto spory však měly bagatelní povahu. Libor M. se navíc opil tak, že byl paralyzován alkoholem a spal. I. Petr byl po celou dobu klidný, nikdo z přítomných nehovořil o tom, že by se choval jakkoli agresivně. Jiří S. - krom neurvalosti s králíky - se také agresivně neprojevoval, žádné indicie ho nespojují s ohněm, naopak to byl on, kdo hasil zapálenou králikárnu a poté i poškozenou K. a kdo zavolal záchrannou službu.

105. Byl to právě obžalovaný A., kdo se krátce před skutkem dostal do konfliktu s hostiteli, kdy nejprve udeřil Libora M. a následně i Miladu K. Obžalovaný A. neměl k poškozené žádný bližší vztah, jednalo se o náhodné setkání s cizí osobou. Během návštěvy v důsledku stoupající hladiny alkoholu v jeho organismu do popředí vystoupily negativní rysy jeho osobnosti a jeho agresivní potenciál, o kterém hovořil zejména znalec PhDr. Štěpaník. Ty se projevily napadením Libora M. a poté i poškozené K. a poté i tím, že s podílel na likvidaci králíků poškozené K. Byl to obžalovaný, kdo v reakci na verbální výpady poškozené cíleně vyhledal benzín, chopil se kanystru s benzínem a polil benzínem králikárnu, poškozenou a králikárnu zapálil. Poté zapálil samotnou poškozenou K. Takové jednání obžalovaného odpovídá i jeho zadokumentované zálibě v ohni či sklony obžalovaného k využívání ohně při řešení emočně vypjatějších situací (viz. fotografie v jeho mobilním telefonu, svědci se zmiňovali o jeho proklamacích v minulosti, že má chuť něco zapálit a v minulosti založil za pomocí směsi benzínu a oleje požár v domě v blízkosti paralyzovaného poškozeného - věc šetřena u Okresního soudu ve Frýdku - Místku pod sp. zn. 6T 162/2013).

106. Provedenými důkazy tak byla obhajoba obžalovaného A., že se trestného jednání nedopustil, zcela vyvrácena. Pokud obhajoba argumentovala tím, že svědci přítomni na místě činu byli v podnapilém stavu, čímž byla ovlivněna kvalita jejich výpovědi, pak i s touto skutečností soud pracoval, když hodnotil věrohodnost jejich výpovědí. Svědek M. byl v tak podnapilém stavu, že na místě usnul, zapálení poškozené K. nevnímal. Pro soud byly podstatné jeho informace o stavu zahrady tak, jak ji zjistil až na druhý den. Svědek Petr I. byl také v silně podnapilém stavu, což vzal soud v úvahu a vyhodnotil, že s ohledem na jeho podnapilost nepodal správné informace o místu zapálení poškozené K. Poškozená Milada K. pak u soudu vypovídala zcela věrohodně, s ohledem na trauma si okolnosti zapálení přesně nepamatovala, dokonce ani neoznačila obžalovaného A. jako pachatele žalovaného činu. Nelze tak dovodit, že by cíleně vypovídala v jeho neprospěch. Byl to naopak svědek S., u kterého byla detekována nejnižší opilost. Jedná se sice o osobu s trestní minulostí, ale v přípravném řízení podal informace, které zcela odpovídají nálezovým okolnostem na místě činu. Soud v tomto smyslu hodnotil i změnu výpovědi svědka S. u hlavního líčení, učiněnou v úmyslu pomoci obžalovanému v jeho procesní situaci. Podkladem pro rozhodnutí o vině obžalovaného však není postaveno pouze na výpovědi svědka S., ale na vyhodnocení všech provedených důkazů. K rozhodnutí o vině obžalovaného přitom nevedly ani izolované poznatky o minulosti obžalovaného nebo o jeho zálibě v ohni, tyto jsou jen dalším důkazem, který podpořil závěr o jeho vině.

107. Pokud obžalovaný naznačoval, že si zapálení mohla poškozená způsobit sama, pak nikdo ze svědků nehovořil o tom, že by si v kritický okamžik, těsně předtím, než vzplanula, poškozená připalovala cigaretu. Soud se zabýval i tím, zda iniciátorem zapálení nebyla samotná poškozená K. a dospěl k závěru, že tomuto nic nenasvědčuje. Poškozená sama uváděla, že si chodila připalovat cigarety k domu, kde měla schovaný vlastní zapalovač. U hlavního líčení sama předvedla, jakým způsobem si obvykle cigarety připalovala a rozhodně to nebylo tak, že by si nejdřív přiblížila zapalovač na

vzdálenost 0.5 cm k tělu. Nikdo ze svědků neuvedl, že by poškozená na místě činu nevhodným způsobem manipulovala s ohněm, zápalkami či zapalovačem.

108. Pokud jde o samotné zapálení poškozené K., pak obžaloba netvrdí, že by k zapálení poškozené došlo zapalovačem, který obžalovaný vydal druhý den Policii ČR (čl. 306), jak namítala obhajoba. V řízení nebylo jednoznačně zjištěno, kterým konkrétním zapalovačem byla poškozená zapálená, byť se nabízí zapalovač vydaný obžalovaným, který byl funkční. U běžného piezoelektrického zapalovače, i u zapalovače škrtacího, lze přitom škrtnout i několikrát za sebou bez problémů.

109. Krajský soud konstatuje, že již v přípravném řízení vyšetřovací orgány věnovaly dostatečnou pozornost k objasnění příčiny zapálení poškozené K., přičemž byly využity veškeré dostupné důkazní prostředky a postupy v souladu se zákonem a výsledky vyšetřování vedly důvodně k podání obžaloby na Davida A. pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr. zákoníku.

110. Technický ústav požární ochrany z oboru požární ochrana se podrobně teoreticky a prakticky s využitím vlastních modelových zkoušek, vědeckých prací i výzkumných zahraničních studií zabýval možnostmi iniciace par benzínu pomoci nedopalků žhnoucí cigarety (a to samovolně žhnoucí cigarety, žhnoucí cigarety v tahu či žhnoucích uhlíků, a to při vystavení parám benzínu odpařujícího se z nádoby, z benzínem nasáklé textilie či aerosolu benzínu rozstříknutého pomocí spreje, ale i vhozením do samotného benzínu či přibližováním do blízkosti benzínem nasáklé textilie až do samotného kontaktu s takovou textilií), dále pomocí elektrostatického výboje a jiskry vygenerované piezoelektrickým zapalovačem a konečně plamenem zapalovače.

111. Z dokazování vyplynulo, že poškozená K. byla potřísněna benzínem od hlavy dolů, kdy na sobě měla oblečené bavlněné tílko, bavlněné kraťasy a spodní prádlo z nylonu. Z expertního zkoumání vyplynulo, že zapálení par benzínu není možné nedopalkem cigarety za žádných podmínek. Elektrostatickým výbojem by to bylo možné pouze hypoteticky, ale takový výboj by musel být silný, pokud by se rychle a intenzivně o sebe třely materiály z opačných pólů triboelektrické řady. V daném případě však oděvní svršky, které měla poškozená na sobě, tyto parametry nesplňovaly, kdy s ohledem na pasivitu poškozené, která v rozhodnou dobu seděla na lavici v altánu, o nějakém intenzivním industriálním materiálovém tření nemůže být řeči. Tuto příčinu zapálení tak lze spolehlivě vyloučit. Další variantou byla jiskra piezoelektrického zapalovače, i tuto lze prakticky vyloučit. Jiskra sice má potenciál páry benzínu zapálit, ale podle znaleckého zkoumání se to podařilo až na 14. pokus, navíc v laboratorních podmínkách, a to v případě, kdy se páry benzínu odpařovaly z volné hladiny. Páry benzínu odpařujícího se z textilie se jiskrou piezoelektrického zapalovače iniciovat nepodařilo. Pokud obhajoba namítala, že v řízení nebyla zkoumána možnost iniciace požáru zapalovačem na škrtací kamínek, pak Ing. Jiří Strakoš, jeden z vyhotovitelů ústavního znaleckého posudku u hlavního líčení uvedl, že jiskra z takového zapalovače je mohutnější, při zkouškách s acetonem k zapálení jiskrou došlo.

112. K potenciálu iniciace rozlitého automobilového benzinu v situaci, kdy jím byla potřísněna oblečená osoba, a to plamenem běžného plynového zapalovače, znalecký ústav uzavřel, že na základě výsledků modelové zkoušky Hasičského záchranného sboru bylo zjištěno, že plamenem zapalovače lze iniciovat páry automobilového benzínu, který se odpařuje i s benzínem potřísněné textilie. Při provedení modelové zkoušky tak vzplanutí par benzínu došlo v okamžiku přiblížení plamene zapalovače na vzdálenost 0,5 cm od povrchu benzínem zvlhčené textilie. Po iniciaci par benzínu došlo k okamžitému rozšíření plamenného hoření na celý povrch textilie potřísněné benzínem. V prostoru pergoly nebyl navíc zjištěn žádný jiný možný technický zdroj iniciace, jak vyplynulo z odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru. Ze svědeckých informací Jiřího S. vyplývá, že zdroj iniciace mohl být zapalovač.

113. Jinými slovy slabá piezo jiskra zapálí benzín jen za ideálních podmínek, silnější křesadlová jiskra zvládne i aceton, ale v reálném případě zapálení člověka potřísněného benzínem je prakticky

jediným spolehlivým iniciátorem otevřený plamen zapalovače držený na vzdálenost 0,5 cm u těla. Tento závěr svědčí o delším, záměrném kontaktu se zdrojem ohně, ne o rychlém škrtnutí.

114. Z uvedeného plyne, že k zapálení benzínových par muselo dojít v důsledku aktivního jednání obžalovaného a to jednání, které spočívalo v přiložení zapalovače do bezprostřední blízkosti benzínem potřísněné textilie, či vlasů nebo pokožky, v podstatě až k jeho kontaktu s potřísněným povrchem a k iniciaci jeho plamene. Z důkazů provedených u hlavního líčení však nevyplynulo, že by poškozená, na rozdíl od obžalovaného A., před vznícením jakkoli manipulovala se zapalovačem.

115. Na základě takto hodnocených důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný A. naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když si velice dobře znalý devastujících účinků ohně na tělo člověka (kdy tuto faktickou ale i právní znalost nabyl nejpozději v souvislosti s trestním řízením vedeným u Okresního soudu ve Frýdku - Místku pod sp. zn. 6T 162/2013), nejprve opatřil kanystr s benzínem, a to při cíleném prohledání kůlny na pozemku Libora M., jímž potřísnil králíkárnu (kterou také jako první zapálil a opět si tak ověřil, jak extrémně benzín akceleruje proces hoření) a poté i poškozenou Miladu K., kterou také po chvíli zapálil. Mezi politím poškozené touto extrémně hořlavou kapalinou a jejím zapálením uběhlo několik minut.

116. Obžalovaný, byť to byl on, kdo navodil takovou ohrožující situaci, se ani nesnažil nic udělat pro to, aby byla poškozená opět v bezpečí. Místo toho si k ní přisedl a po chvíli - aniž by v mezidobí došlo k nějaké další eskalující situaci - cíleným aktivním jednáním plamenem zapalovače zapálil páry benzínu, kterým byla poškozená polita. Poškozená utrpěla popáleniny II. až III. stupně na 49 % těla, zejména na jeho horní polovině, a to na hlavě včetně obličeje, krku, přední straně trupu, přední straně stehen a na horních končetinách. Na životě byla ohrožena bezprostředně, a to popáleninovým šokem a následně i zánětlivými komplikacemi. Navíc přežila jen díky aktivitě svědka S. (hašení a přivolání pomoci) a rychlé, vysoce odborné a dlouhodobé lékařské péči o poškozenou. I tak se poškozená bude potýkat s trvalými následky. Jak potvrzují znalecké závěry, vznik popálenin je provázen bolestivostí až na samé hranici snesitelnosti, mučivými útrapami, je tak nasnadě, že útok obžalovaného vůči poškozené byl veden zvlášť trýznivým způsobem. S ohledem na popsaný charakter útoku obžalovaného, jeho vědomost o tom, do jaké míry je poškozená a její oděv benzínem potřísněn, lze usuzovat nejméně na nepřímý úmysl obžalovaného - podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku - poškozenou usmrtit, přičemž mezi násilným jednáním obžalovaného a případnou smrtí poškozené je dán ničím nepřerušený, přímý příčinný vztah. V okamžiku zapálení poškozené bylo z pohledu obžalovaného věcí náhody, zda poškozená zemře, či zůstane naživu - byť za cenu extrémní bolesti a dlouhodobé léčby. Jeho vztah k jakémukoliv z těchto dvou možných následků byl v době iniciace hoření zjevně zcela lhostejný. Současně nutno usuzovat, že obžalovaný čin spáchal zvlášť trýznivým způsobem, jak již výše uvedeno, neboť způsob jím vedeného útoku svou bolestivostí vysoce převyšuje běžný způsob spáchání činu vedoucího ke smrti jiné osoby. Spáchání trestného činu, v daném případě zločinu vraždy, zvlášť trýznivým způsobem, je z hlediska zavinění tzv. jinou okolností, která odůvodňuje použití vyšší trestní sazby, a to ve smyslu § 17 písm. b) tr. zákoníku, a k jejíž přičitatelnosti postačí i nevědomá nedbalost. Nicméně v tomto konkrétním případě lze z hlediska subjektivní stránky ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě podle § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku hovořit o přímém úmyslu obžalovaného podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděl, jak mučivým způsobem poškozenou napadá a že takový způsob napadení má zvlášť trýznivý charakter.

117. Škodlivost jednání obžalovaného je dána tím, že protiprávním jednáním porušil zájem na ochraně lidského života a zdraví takovým způsobem, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

118. Již v přípravném řízení byla věnována dostatečná pozornost i osobě obžalovaného z hlediska

příčetnosti a ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie bylo zjištěno, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti, v popředí s rysy disociálními, emočně nestabilními, narcistními a histrionskými. V době skutku byla přítomna tato porucha spolu s alkoholovou opilostí lehkou, maximálně středně těžkou. Pro smíšenou poruchu osobnosti a zjištěnou míru opilosti byly jeho rozpoznávací i ovládací schopností v době skutku sníženy maximálně o 1/3, tedy nepodstatně. Obžalovaný A. se tak trestné činnosti dopustil jako příčetný pachatel.

119. Návrh na doplnění dokazování výslechem zpracovatele odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru Ms kraje Ostrava Ing. Martina N. soud zamítl. Odborné vyjádření je úplné a srozumitelné, všechny rozhodné skutečnosti (lokalizace ohniska požárů, charakter hoření, hořlavost materiálů a stopy po hoření) z něj jednoznačně vyplývají a soud je schopen je sám hodnotit.

Trest

120. Při stanovení druhu a výměry trestní sankce krajský soud přihlížel ke všem zásadám vymezeným v § 39 tr. zákoníku, a to v návaznosti na přiměřenost trestu podle § 38 tr. zákoníku. Zohlednil tak nejen dosavadní trestní minulost obžalovaného A., ale zabýval se též povahou a závažností spáchaného zvlášť závažného zločinu, poměry pachatele, způsobem jeho života, možností nápravy a chováním po činu, stejně jako škodlivostí takového jednání ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

121. Soud u obžalovaného neshledal žádné polehčující okolnosti.

122. Přitěžují mu zásadně předchozí odsouzení. Z opisu rejstříku trestů soud zjistil, že v něm má obžalovaný A. 2 záznamy, v obou případech pro zvlášť závažnou trestnou činnost. Rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku - Místku ze dne 29. 7. 2013 sp. zn. 6T 162/2013 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 9. 2013 č.j. 7To 299/2013-587 byl odsouzen pro zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let. Této trestné činnosti se dopustil dne 26. 2. 2013 vůči Ladislavu P., jehož nejprve fyzicky napadl a poté s vědomím, že mu může přivodit smrt, na chodbě domu, kde tehdy poškozený ležel, založil požár za pomoci rozlití směsi benzínu s olejem, který zapálil a odešel pryč, přičemž následně se - ve snaze poškozenému zachránit život - vrátil zpět a snažil se mu marně pomoci, aby následně alespoň přivolal pomoc (v dané věci šlo o upuštění od pokusu zločinu vraždy). Dalším rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku - Místku ze dne 3. 3. 2016 sp. zn. 1T 20/2016 byl odsouzen pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců. Výkon trestu odnětí svobody vykonal dne 7. 2. 2021. Z opisu z evidence přestupků soud zjistil, že v něm obžalovaný nemá žádný záznam.

123. Kromě obecných úvah o stanovení druhu a výměry trestní sankce krajský soud hodnotil i návrh státního zástupce na uložení výjimečného trestu odnětí svobody.

124. Podle § 54 odst. 1 tr. zákoníku se výjimečným trestem rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za zvlášť závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje.

125. Ve věci je splněna podmínka uvedená ve větě druhé § 54 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovanému A. je ukládán trest za zvlášť závažný zločin, u něhož trestní zákoník dovoluje uložení výjimečného trestu.

126. *Pokud jde o další kritéria pro uložení výjimečného trestu, pak ty jsou upraveny v § 54 odst. 2 tr. zákoníku, podle kterého t*rest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

127. Po zvážení důkazů dospěl krajský soud k závěru, že obě tyto podmínky k uložení výjimečného trestu jsou ve věci splněny.

128. Podmínku, zda je *velmi vysoká závažnost* spáchaného zvlášť závažného zločinu, soud posoudil s ohledem na konkrétní okolnosti případu podle obecných hledisek uvedených zejména v § 39 odst. 2, podle nichž se určuje povaha a závažnost spáchaného trestného činu.

129. Velmi vysoká závažnost spáchaného zvlášť závažného zločinu je v dané věci dána významem konkrétního zájmu chráněného trestním zákonem, kdy došlo k ohrožení života člověka, a hlavně způsobem provedení trestného činu ve spojení se zvlášť těžkým a v zásadě nenapravitelným následkem.

130. V projednávané věci došlo k útoku na lidský život a zdraví, za užití benzínu a ohně, zcela bezdůvodně, bez jakýchkoli příčin. Poškozená krátce před útokem reagovala na ničení svého majetku, který se snažila bránit, za těchto okolností došlo k jejímu polití benzínem a poté k jejímu zapálení, které jen díky vysoce specializované péči přežila. Její život už nebude plnohodnotný tak jako předtím, závažné následky si poškozená ponese po celý zbytek života. Soud připomíná, že došlo k popáleninám na 49 % povrchu těla, poškozená byla s ohledem na povahu zranění vystavena velmi trýznivému utrpení, kdy následky v podobě bolesti a omezením hybnosti ponese po celý zbytek života. Činu se dopustil úmyslně a s rozmyslem, když od jejího potřísnění benzínem do okamžiku zapálení uběhlo pouze několik minut. Po celé toto období měl prostor přemítat, jak se zachová. Mohl se omluvit, požádat poškozenou, aby se šla umýt nebo převléci, přesto se vedle poškozené posadil, a aniž by došlo k jakékoli eskalaci napětí, poškozenou zcela neočekávaně a zákeřně zapálil. Obžalovaný poškozenou polil hořlavou látkou a zapálil, čímž jí způsobil těžké popáleniny. Pokud se následně pokusil oheň uhasit, tento zásah - vzhledem k užití hořlavé zápalné látky a intenzitě požáru - již nemohl podstatně zmírnit rozsah vzniklých škod na zdraví. Nestalo se tak poprvé, neboť se podobného jednání dopustil v roce 2013. Nebýt pomoci ostatních a zejména následné dlouhodobé, vysoce odborné a specializované lékařské péče, by poškozená již nežila. Poškozená K. utrpěla dne 10. srpna 2024 popáleniny II. a III. stupně na 49 % povrchu těla, přičemž 19 % tvořily popáleniny II. stupně a 30 % III. stupně. Zasažena byla vlasatá část hlavy, obličej, krk, přední strana trupu, zejména pravý bok, přední strana stehen, horní končetiny (včetně cirkulárních popálenin - po celém obvodu) a částečně i záda (na nich postiženo 3 % povrchu). Při přijetí do nemocnice byla v popáleninovém šoku, s přítomností sazí v dýchacích cestách, byla medikamentózně tlumena, vyžadovala umělou plicní ventilaci a okamžitou protišokovou terapii. Byla provedena escharotomie - uvolňující nářezy kůže na předloktí - a následně tracheotomie pro zajištění dýchání. Poškozená byla hospitalizována od 10. 8. do 2. 12. 2024. Během hospitalizace prodělala opakované operace v celkové anestezii, které spočívaly v uvolňovacích nářezech kůže, nekrektomii (odstraňovaní odumřelých tkání) a autotransplantaci kůže. Operační zákroky probíhaly dne 10. 8., 12. 8., 19. 8., 21. 8., 23. 8., 2. 9., 9. 9. a 16. 9. 2024. Dne 16. 8. 2024 jí byla provedena tracheotomie (chirurgický zákrok sloužící k otevření přístupu do průdušnice k zajištění dýchání). Během hospitalizace byla prováděna intenzivní ošetřovatelská péče spočívající v opakovaných převazech popálenin. Docházelo u ní k rozvoji opakovaných zánětů dýchacích, močových i trávicích cest s rozvojem sepse a k rozvoji četných komplikací - krvácení z dýchacích cest, rozvoj hypertenze - vysokého, krevního tlaku, tachykardie - zvýšení tepové frekvence. Rehabilitační fáze léčby ukázala částečné zlepšení - pacientka byla schopna samostatné chůze, s výrazně omezenou funkcí horních končetin, zejména levé ruky.

131. S ohledem na způsob provedení trestného činu ve spojení se zvlášť těžkým a v zásadě nenapravitelným následkem v kontextu všech dalších okolností, zejména k následnému utrpení, kterému je poškozená stále vystavena, dospěl senát k závěru o extrémním způsobu provedení trestného činu a tedy o velmi vysoké závažnosti spáchaného zvlášť závažného zločinu.

132. Závěr o obzvláště ztížených možnostech nápravy obžalovaného A. je v daném případě založen na komplexním zhodnocení jeho osobnosti a vyplývá zejména z jeho chování v minulosti a z jeho současných osobnostních charakteristik.

133. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný David A. není evidován jako uchazeč o zaměstnání a nepobírá dávky státní sociální podpory ani dávky v hmotné nouzi. Pracuje načerno. Z výpisu z centrální evidence exekucí plyne, že na jeho majetek je vedeno několik exekucí pro dluhy výrazně přesahující milión korun. Z opisu z evidence Rejstříku trestů plyne, že byl 2x soudně trestán, a to v obou případech pro zvlášť závažnou trestnou činnost. Rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku - Místku ze dne 29. 7. 2013 sp. zn. 6T 162/2013 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 9. 2013 č.j. 7To 299/2013-587 byl odsouzen pro zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let. Této trestné činnosti se dopustil dne 26. 2. 2013 vůči Ladislavu P., jehož nejprve fyzicky napadl a poté s vědomím, že mu může přivodit smrt, na chodbě domu, kde tehdy poškozený ležel, založil požár za pomoci rozlití směsi benzínu s olejem, který zapálil a odešel pryč, přičemž následně se - ve snaze poškozenému zachránit život - vrátil zpět a snažil se mu marně pomoci, aby následně alespoň přivolal pomoc (v dané věci šlo o upuštění od pokusu zločinu vraždy). Dalším rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku - Místku ze dne 3. 3. 2016 sp. zn. 1T 20/2016 byl odsouzen pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců, který vykonal 7. 2. 2021. A nyní se dopouští dalšího zvlášť závažného zločinu.

134. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti, v popředí s rysy disociálními, emočně nestabilními, narcistními a histrionskými, která limituje jeho schopnosti přijímat korektivní zkušenost. Soud přihlédl i k aktuálnímu stavu pachatelovy osobnosti a možnosti jeho resocializace, kdy vyšel za závěrů znaleckého posudku z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie, z kterého vyplynul závěr, že obžalovaný je osobností výrazně *nepřizpůsobivou* s povahovou anomálií v úrovni poruchy osobností. Může být schopen sociálního učení, ale v rozhodující míře pouze ve vazbě na vlastní, úzce egoisticky vymezené potřeby. Má výrazně fixován vadný adaptační styl, malou přístupnost korektivním vlivům, minimální ochotu identifikovat se s cíli resocializačních programů. Resocializační efekty lze předpokládat spíše jen teoreticky. Testové výsledky poukazují na vysoké riziko recidivy násilného chování. Jeho osobnostní profil je charakterizován egocentrismem, impulzivitou, agresivními a manipulativními rysy. Bez strukturovaného a kontrolovaného prostředí, které by podpořilo jeho adaptaci na společenské normy, zůstává vysoké riziko recidivy násilného chování. Jeho resocializace tedy bude vyžadovat komplexní a dlouhodobý přístup, aby byla šance na pozitivní změnu. Avšak vzhledem k vysokému skóre rizikových faktorů a omezeným schopnostem zvládání krizí je pravděpodobnost trvalé resocializace nízká, zejména pokud nebude přítomná vnitřní motivace ke změně, což se k nízké míře empatie nedá příliš předpokládat. Uvedené závěry je třeba hodnotit v návaznosti na trestní minulost obžalovaného, který byl v minulosti 2x odsouzen pro závažnou trestnou činnost, tresty odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců vykonal ke dni 7. 2. 2021, kdy mu bylo xxx let. Po 3 letech, 6 měsících a 3 dnech se dopouští další velmi závažné trestné činnosti.

135. Obžalovaný tak dával v minulosti najevo pohrdání základními společenskými hodnotami (např. zcela lhostejným postojem k cizímu životu, ke způsobenému zvlášť závažnému následku), projevuje neochotu přizpůsobit se společenským konvencím, není ochoten zbavit se škodlivých návyků, které ho vedly ke spáchání zvlášť závažného zločinu, není možné dlouhodobě změnit jeho negativní sociální vazby apod. Soud tak dospěl k závěru, že možnost nápravy obžalovaného A. je obzvláště ztížena, když k působení na něj a k jeho nápravě nepostačuje uložení mírnějšího trestu než trestu odnětí svobody nad 20 až do 30 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

136. Proto soud přistoupil k uložení trestu výjimečného a uložil obžalovanému podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 54 odst. 2 tr. zákoníku výjimečný trest odnětí svobody v trvání 24 let.

137. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku soud obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou.

138. Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku soud obžalovanému uložil na návrh psychiatra s ohledem na zjištěnou poruchu osobnosti také ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou.

139. Poškozená Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna se připojila k trestnímu stíhání obžalovaného A. s nárokem na náhradu škody ve výši 2 930 811 Kč z titulu vynaložených nákladů na léčení poškozené Milady K., které doložila vyúčtováním nákladů jejího léčení. Takto uplatněná škoda vznikla v příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného, soud proto uložil obžalovanému A., který trestnou činností vynaložení těchto nákladů zavinil, povinnost škodu v uplatněné výši zaplatit.

140. Poškozená Milada K. se připojila k trestnímu stíhání obžalovaného A. s nárokem na náhradu nemajetkové škody ve výši 3.000.000 Kč s tím, že obžalovaný ji svým jednáním zcela vyřadil z pracovního procesu a učinil ji doživotní pobiratelkou invalidních dávek. Návrh odůvodnila tím, že se bude doživotně léčit. Zásah do své tělesné a duševní integrity považuje za mimořádný a mimořádné jsou i následky a dopady do jejího fyzického i duševního zdraví. V současné době poškozená nedisponuje žádnými prostředky, zažádala si již o peněžitou pomoc obětem trestné činnosti, ze které hodlá hradit i náklad na znalecký posudek na určení bodového ohodnocení bolestného a ztížení společenského uplatnění, který by následně dodala soudu. V této souvislosti by potom poškozená učinila i důkazní návrh, aby tento posudek byl s ohledem na její finanční možnosti zadán ke zpracování ze strany soudu.

141. Podle § 81 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.z.“) je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

142. Podle § 2894 odst. 1, odst. 2 o.z. zahrnuje povinnost nahradit jinému újmu na jmění (škodu). Nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce jen stanoví-li to zvláštní zákon. V takovýchto případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.

143. Podle § 2956 o.z. je škůdce povinen odčinit škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

144. Podle § 2957 o.z. musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné.

145. Podle § 2951 odst. 2 o.z. se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

146. Podle § 2955 o.z. nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji, podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.

147. Soud dospěl k závěru, že poškozené K. byla protiprávním jednáním obžalovaného způsobena nemajetková újma zásahem do jejích práv na ochranu osobnosti, spočívající v zásahu do jejich fyzické a psychické integrity, kdy jí byly způsobeny mimojiné i duševní útrapy, neboť jednání obžalovaného pro ni bylo mimořádně traumatizující.

148. Soud se proto musel dále zabývat rovněž výší této nemajetkové újmy, pro níž je základním kritériem ust. § 2958 o.z., podle kterého má náhrada plně vyvážit vytrpěné nemajetkové újmy, když obecně

je kritériem zásada slušnosti. Za tím účelem soud zvažoval útrapy poškozené a následky protiprávního jednání obžalovaného, tak jak jsou popsány ve skutkové větě rozsudku a v závěrech znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství.

149. Jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětí soudního lékařství, obžalovaný A. způsobil poškozené Miladě K. popáleniny kůže II. a III. stupně na 49 % povrchu těla, a to popáleniny vlasaté části hlavy, obličeje, krku, přední strany trupu, pravého boku, přední strany stehen, horních končetin po celém obvodu a částečně i zad, kdy si její stav vyžádal letecký transport do Fakultní nemocnice Ostrava, kde byla přijata v popáleninovém šoku, navíc s přítomností sazí v dýchacích cestách, a okamžitě se podrobila protišokové terapii s napojením na umělou plicní ventilaci, medikamentózním navozením umělého spánku, provedením tracheotomie k zajištění dýchání a dále pak opakovaným operačním řešením utrpěných popálenin, které spočívaly v uvolňovacích nářezech kůže, odstraňovaní odumřelých tkání a autotransplantaci kůže, kdy v průběhu hospitalizace u ní docházelo k rozvoji opakovaných zánětů dýchacích, močových i trávicích cest s rozvojem sepse a dalších četných komplikací v podobě krvácení z dýchacích cest, hypertenze a tachykardie s postupným zlepšováním jejího zdravotního stavu a jejím propuštěním z nemocniční péče dne 2. 12. 2024, přičemž Milada K. byla bezprostředně po vzniku popálenin ohrožena na životě rozvojem popáleninového šoku a následně rovněž rozvojem zánětlivých komplikací, kdy jen včasný zásah další osoby, přivolání pomoci a ihned poskytnutá vysoce specializovaná a odborná léčba vedla k záchraně jejího života. Z výpovědi svědkyně K. pak bylo prokázáno, že i nadále trpí bolestí a mám omezený pohyb.

150. S ohledem na povahu a dlouhodobost následků, které trestné jednání zanechalo na poškozené, dospěl soud k závěru, že požadavek na úhradu nemajetkové újmy v částce 3.000.000 Kč odpovídá zákonným kritériím.

151. Soud proto uložil podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinnost obžalovanému uhradit poškozené Miladě K. nemajetkovou škodu ve výši 3.000 000 Kč.

152. Z důvodu urychlení řízení soud nepřibral znalce k ohodnocení bolestného a ztížení společenského uplatnění, a proto o tomto nároku nerozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu může podat odvolání obviněný a státní zástupce pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl. Poškozený může podat odvolání proti rozsudku pouze v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil. Ve prospěch obviněného mohou rozsudek podat i oprávněné osoby uvedené v ustanovení § 247 odstavec 2 trestního řádu, a to za stejných podmínek jako obviněný. Státní zástupce může podat odvolání ve prospěch i neprospěch obviněného, v odvolání je povinen uvést, zda je podává, byť jen zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

Poškození, kterým byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, se poučují, že mohou požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obviněného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Podle § 206c odst. 7 tr. řádu soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Ostrava dne 24. října 2025

Mgr. Daniel Hřivňacký, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová